Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 596
Marţi 12 ianuarie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

NOI OGOARE UNITE

Cu tot pămîntul în întovărăşire

In satul Şerbeni, raionul Reghin, a luat fiinţă de curînd o întovărăşire zootehnică. Cu înfiinţarea acesteia, comuna Urisin — din care face parte şi satul Şerbeni — se numără printre comunele complet cooperativizate din raionul Reghin. Ţăranii muncitori care compun în prezent cele 3 întovărăşiri agricole din această comună au adus în vederea muncii laolaltă toată suprafaţa de teren pe care o posedă. Intovărăşirile din comuna Urisin numără 578 de familii, 1.853 de ha teren arabil şi 1728 oi. Membrii acestor unităţi agricole cooperatiste s-au angajat să aplice pe scară largă regulile agrotehnice spre a culege ro.de cît mai bogate la ha şi să îngrijească cît mai bine oile proprietate obştească.

Primele întovărăşiri agricole pe 1960 în raionul Tg. Mureş

Convinşi că munca în comun le aduce recolte sporite şi venituri mari, 71 de ţărani muncitori din Tirimoaia, raionul Tîrgu Mureş, şi-au unit 128 ha teren arabil înfiinţînd întovărăşirea agricolă „30 Decembrie". Pentru fondul de bază al întovărăşirii ei au achitat cîte 15 lei taxa de înscriere prevăzută de statutul model al întovărăşirii agricole şi au hotărît ca să cultive suprafaţa de 3 ha cu sfeclă de zahăr, iar venitul realizat astfel, să fie trecut la fondul de bază.

Tot zilele trecute s-a înfiinţat o întovărăşire agricolă şi în satul Sănişor, acelaşi raion, în care cele 69 de familii de ţărani muncitori şi-au unit suprafaţa de 118 ha.

94 de noi membri în G. A. C. din Nadeş

Recoltele bogate şi frumoasa avere obştească agonisită de membrii gospodăriei agricole colective „Partizanii Păcii" din comuna Nadeş, raionul Sighişoara, au făcut ca la începutul acestui an alte 91 de familii de ţărani muncitori din Nadeş să ceară intrarea în gospodăria colectivă. Noii colectivişti au adus în perimetrul gospodăriei colective „Partizanii Păcii" suprafaţa de 285 de ha teren arabil. Printre noii înscrişi sînt şi ţăranii muncitori Nicolae Biriş, Ion Boian, Carol Polfi, care au dus o susţinută muncă de lămurire în rîndul consătenilor lor, arătîndu-le că munca pe tarlalele unite în gospodăria colectivă este cu mult mai spornică.

Gospodării colective la Băţeşti şi Băseşti

In primele zile ale anului 1960, printre mulţi alţi ţărani muncitori din comunele raionului Făget, regiunea Timişoara, care au trecut pe drumul agriculturii socialiste, se numără şi cei din Băţeşti şi Băseşti. 91 de familii din Băţeşti cu peste 360 de ha de pămînt au înfiinţat gospodăria colectivă „Munca Nouă". Pe lîngă pămînt, colectiviştii din Băţeşti au adus în gospodărie 42 de bovine, — dintre care 10 vaci de lapte — 6 juninci, şi un numeros inventar agricol. Preşedinte al gospodăriei a fost ales în unanimitate harnicul ţăran muncitor Lazăr Silade.

La fel ţăranii muncitori în număr de 100 familii din Băseşti, comuna Dumbrava, raionul Făget, au înfiinţat gospodăria colectivă „Drum Nou" în care au adus 168 de ha.

Spor la lucru!

Muncitorii de la S.M.T. Chitila, regiunea Bucureşti, şi-au luat angajamentul ca în acest an să realizeze cu fiecare tractor cel puţin cîte 700 de hantri. In fotografie: o parte din membrii brigăzii care a plecat zilele trecute la gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Dragomireşti, unde vor lucra la pregătirea terenului pentru sectorul legumicol. Directorul staţiunii, tov. S. Ţopan, urează succes în muncă şefului de brigadă Marin Stanciu şi tractoristului Vasile Gheorghe

Foto: P. COZIA

Buletinul muncilor agricole

- Se continuă executarea arăturilor adînci pentru însămînţările de primăvară şi transportul îngrăşămintelor naturale
- **A crescut ritmul stropirilor de iarnă la pomi**
- *Este necesar ca reparaţia utilajului să fie grăbită în gospodăriile de stat*

In regiunile unde organele agricole au cercetat cu grijă starea terenurilor au fost continuate arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară. Volumul de lucrări realizat în ultima săptămînă de numai 1.588 de ha (din care la G.A.S. 708 ha) este foarte mic dacă ţinem seamă că în 1959 în acelaşi interval de timp şi în aceeaşi perioadă s-au executat arături adînci pe circa 30.000 ha., deşi condiţiile climatice nu au fost în general mai favorabile decît acum.

Avîndu-se în vedere marea însemnătate a acestei acţiuni pentru obţinerea unei recolte bune în acest an este necesar ca ea să fie continuată cu toate forţele, îndeosebi în regiunile rămase în urmă (Iaşi, Galaţi, Craiova, Ploeşti şi Bucureşti) pe terenurile unde se pot executa arături.

Totodată între 1 şi 7 ianuarie 1960 s-au transportat pe cîmp 179.501 tone de îngrăşăminte organice din care la G.A.S. 3.826 de tone, la gospodăriile colective 48.356 de tone, iar la întovărăşiri 44.497 de tone.

Timpul fiind favorabil se cere continuarea cu mai multă intensitate a transportului de îngrăşăminte îndeosebi pe terenurile destinate culturilor de floarea-soarelui şi sfeclei de zahăr. De altfel, se impune a fi mult grăbită şi identificarea terenurilor pentru aceste două culturi.

O lucrare căreia i s-a acordat mai multă atenţie este stropitul de iarnă al pomilor. In ultima săptămînă au mai fost stropiţi 368.045 de pomi din care la gospodării de stat 77.655. Cele mai bune realizări în această privinţă au fost obţinute în regiunile Oradea, Piteşti, Autonomă Maghiară, Ploeşti, iar cele mai slabe în regiunile Hunedoara, Craiova, Suceava şi Cluj.

A continuat sporadic şi plantatul pomilor în regiunile Iaşi, Bacău, Galaţi, Constanţa, Ploeşti, Oradea şi Cluj, realizîndu-se de la 1 ianuarie încă 14.160 de pomi plantaţi.

După cum bine este ştiut în această perioadă o atenţie tot mai mare se acordă pregătirii utilajului necesar la viitoarele munci agricole. In S.M.T.-uri, pînă la 4 ianuarie, tractoarele fuseseră reparate în procent de 55 la sută, semănătorile de cereale 54 la sută, plugurile 55 la sută, iar cultivatoarele — 47 la sută, în vreme ce în gospodăriile de stat reparaţia tractoarelor se efectuase în procent de 35 la sută, la semănători — 37 la sută, iar la pluguri — 39 la sută.

După cum se poate observa din aceste procente sarcina trasată ca S.M.T.-urile să realizeze cel puţin 40 la sută din volumul reparaţiilor pînă la începutul acestui an a fost îndeplinită şi depăşită. In schimb este necesar ca acţiunea de pregătire a utilajului să fie mult impulsionată în gospodăriile de stat unde procentele obţinute sînt mai mici.

AL. ION

A doua consfătuire pe ţară a inovatorilor din agricultură

Zilele trecute a avut loc la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală a doua consfătuire pe ţară a inovatorilor din agricultură organizată de Ministerul Agriculturii în colaborare cu C.C. al Sindicatului pe ramură şi cu A.S.I.T.

La consfătuire au participat muncitori fruntaşi, tehnicieni şi ingineri din SMT.-uri, gospodării de stat, centre mecanice, responsabili cu inovaţiile de la secţiile agricole regionale şi trusturile Gostat, cadre de conducere din Ministerul Agriculturii, cercetători din institutele de specialitate, cadre didactice din învăţămîntul superior, reprezentanţi ai A.S.I.T. etc.

In prima zi a consfătuirii tov. ing. M. Caraivanschi, director general al Direcţiei generale Tehnico-ştiinţifice din M. A. a prezentat darea de seamă privind aplicarea şi generalizarea inovaţiilor în unităţile Ministerului Agriculturii. Apoi au fost prezentate consfătuirii, de către autorii lor, cîteva din cele mai importante inovaţii realizate în unităţile agricole de stat. In continuarea lucrărilor au luat cuvîntul numeroşi participanţi care prin discuţiile purtate au făcut propuneri preţioase cu privire la îmbunătăţirea muncii de inovaţii.

Cei prezenţi la consfătuire au avut prilejul să viziteze, în ziua a doua, Staţiunea de proiectarea şi executarea prototipurilor experimentale şi Institutul de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii, unde au luat cunoştinţă de ultimele realizări ale ştiinţei în domeniul construcţiilor de tractoare şi maşini agricole. Totodată ei au primit proiectul de plan tematic de inovaţii pe anul 1960, căruia i-au adus îmbunătăţiri prin propunerile făcute.

In încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tov. Aurel Ungur, secretar general în Ministerul Agriculturii.

Dări de seamă şi planuri de producţie în gospodăriile agricole colective

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN DRAGALINA

Răsfoim darea de seamă a gospodăriei colective „9 Mai" din comuna Dragalina, raionul Călăraşi, gospodărie cu peste 3.200 hectare teren arabil. Ne oprim la capitolul venituri. Cifra de 2.700.000 lei reprezintă veniturile băneşti ale gospodăriei pe anul 1959. Raportată la suprafaţa gospodăriei, cifra aceasta nu poate să satisfacă pe nici un colectivist, căci, posibilităţile gospodăriei colective din Dragalina au fost şi sînt mult mai mari faţă de ceea ce s-a obţinut.

Darea de seamă scoate în relief şi cauzele care au făcut ca aceste venituri să fie sub posibilităţile gospodăriei. Una din cauze şi cea mai principală după afirmaţiile colectiviştilor — ar fi că în 1959, timpul nu a fost tocmai prielnic. Din această cauză, producţiile planificate — în special la porumb pe suprafaţa de 900 hectare — nu au fost realizate. Excepţie face totuşi producţia de grîu de pe cele 917 hectare, care a fost în medie de 1537 kg la hectar şi producţia de floarea-soarelui, de pe 351 hectare, care a fost de 1.200 kg. la ha. O discuţie aparte însă fac colectiviştii din Dragalina în ceea ce priveşte cultura de bumbac. De pe 158 hectare, nu s-au recoltat nici 2.000 kg bumbac-vată.

Concluzia ce reiese din cele arătate mai sus este că pe o treime din suprafaţa gospodăriei, s-au obţinut producţii slabe care au dus la scăderea veniturilor la suta de hectare, ceea ce nu poate să bucure pe nimeni, nici chiar pe tov. Stane Stanciu, inginerul agronom al gospodăriei colective din Dragalina, care în faţa adunării generale are datoria să explice de unde vin aceste deficienţe şi să arate măsurile de îndreptare în cursul anului 1960

CE ARATĂ DAREA DE SEAMĂ DESPRE SECTORUL ZOOTEHNIC

In treacăt fie spus, nu este colectivist în comuna Dragalina, care să nu ştie că animalele de producţie aduc gospodăriei colective şi deci colectiviştilor, însemnate venituri băneşti. Dar, pentru aceasta, animalele trebuie să dea o mare cantitate de lapte, carne, lînă, căci numai numărul lor ridicat, nu este de ajuns pentru o gospodărie. Ce arată darea de seamă — ce va fi prezentată la apropiata adunare generală — la capitolul privitor la producţia de lapte la vaci, de pildă, în G.A.C. din Dragalina? Pe scurt, arată că producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost necorespunzătoare în 1959.

— Am avut de luptat cu mari greutăţi. Unele vaci au fost bolnave, caută să se justifice brigadierul zootehnic, tov. Petre Paraschiv. El uită însă că şi în 1958, producţia de lapte a fost sub posibilităţi şi anume de numai 1.000 litri pe cap de vacă furajată.

Darea de seamă oglindeşte această situaţie, iar membrii gospodăriei colective din Dragalina vor trebui să critice aspru consiliul de conducere şi pe brigadierul zootehnic, care n-au făcut totul pentru ca vacile avere obştească să dea cîte 2—3.000 litri lapte, aşa după cum dau în multe alte gospodării colective, ca de exemplu la Palazu Mare, nu prea departe de Dragalina.

Darea de seamă a consiliului de conducere mai arată, printre altele, că în 1959, din cei 720 pui pe care gospodăria colectivă din comuna Dragalina i-a luat de la staţiunea I.C.Z. Slobozia Veche, au murit 700 după cîteva zile de la ridicarea lor. In legătură cu aceasta este bine că darea de seamă aduce aspră critică tovarăşilor de la sus-amintita staţiune pentru felul în care au înţeles să ajute pe colectivişti în închegarea unei ferme de păsări. Vina tovarăşilor de la staţiune este cu atît mai mare, cu cît au fost pierderi de pui şi la alte gospodării colective. Ar fi bine ca tovarăşii cercetători de la sus-numita staţiune să fie întrebaţi: de ce la gospodăria colectivă din Ştefan Vodă aproape toţi puii aduşi de la G.A.S. „Roşia" au crescut mari, deşi au avut aceeaşi îngrijire ca şi la gospodăria agricolă colectivă din Dragalina.

SPICUIRI DIN PLANUL DE PRODUCŢIE PE 1960

Este îndeobşte cunoscut că planul de producţie al unei gospodării colective reflectă, ca o oglindă, sarcinile din anul respectiv. Ce şi-a propus gospodăria colectivă „9 Mai" din comuna Dragalina, raionul Călăraşi, în planul de producţie pe 1960? Să obţină recolte sporite la hectar faţă de cele din 1959, la toate culturile, să mărească numărul vacilor de lapte, al scroafelor de prăsilă şi al oilor mulgătoare, şi să obţină producţii mai ridicate de lapte, carne şi lînă. Să arătăm mai întîi ce recolte şi-au propus să obţină colectiviştii din Dragalina în acest an: grîu — 1.600 kg la hectar; porumb — 2.000 kg boabe la hectar; floarea-soarelui — 1.200 kg la hectar...

Dacă ţinem seama de condiţiile de sol şi climă din Bărăgan, de recomandările consfătuirii de la Constanţa din aprilie 1958, producţiile planificate de către gospodăria colectivă din Dragalina sînt sub posibilităţile ei. Să fie la mijloc teama tovarăşilor din consiliul de conducere că nu se va putea realiza mai mult, aşa cum s-a întîmplat în anul trecut, sau într-adevăr pămîntul gospodăriei nu poate produce mai mult? Noi credem — avînd în vedere că gospodăria poate executa un mare volm de lucrări mecanizate, folosi îngrăşăminte şi experienţa gospodăriilor colective fruntaşe — că şi colectiviştii din Dragalina pot obţine cel puţin 1.800 kg grîu la hectar şi cel puţin 2.500 kg porumb boabe la hectar, date fiind şi condiţiile favorabile de climă şi sol din Bărăgan. Un alt fapt care pledează în sprijinul acestei afirmaţii este şi acela că gospodăria avînd un inginer agronom, are deci asigurat şi sprijinul necesar în a aplica pe scară înaltă ştiinţa agrotehnică, lucru fără de care nu se pot realiza recolte bogate la hectar oricît de harnici ar fi colectiviştii respectivi.

Să trecem la zootehnie, care după cum se ştie, formează unul din marile izvoare de venituri băneşti în gospodăria colectivă. Ceea ce colectiviştii din Dragalna au făcut bine în legătură cu planul de producţie pe 1960, este că au prevăzut mărirea numărului de vaci de lapte, al oilor şi scroafelor. La vaci de lapte, bunăoară, planul prevede ca gospodăria să aibă în 1960 un număr de 64 capete, la oi — peste 1.000 mulgătoare, iar la scroafe de prăsilă să ajungă la 100 capete. Totuşi faţă de suprafaţa de 3.269 hectare, încărcătura la suta de hectare este încă necorespunzătoare. Pe de altă parte, nici producţiile de lapte planificate la vaci nu sînt cele care ar trebui, căci în condiţiile unei furajări îndestulătoare, se pot obţine mai mult de 1.500 litri lapte cît s-a planificat pe cap de vacă furajată. Aici trebuie accentuat că membrii gospodăriei colective din Dragalina au şi datoria şi interesul să traducă în fapt sarcinile plenarei din 3—5 decembrie 1959 a C.C. al P.M.R care precizează că consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trebuie să ia măsuri pentru dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească, pentru obţinerea unor producţii sporite de carne, lapte, lînă, în care scop să lărgească suprafeţele cultivate cu porumb pentru siloz şi să asigure mărirea producţiei la hectar a acestei culturi. Legat de aceasta se poate spune că planul de producţie prevede extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb pentru siloz şi anume că în 1960, vor fi cultivate ca atare 139 ha.

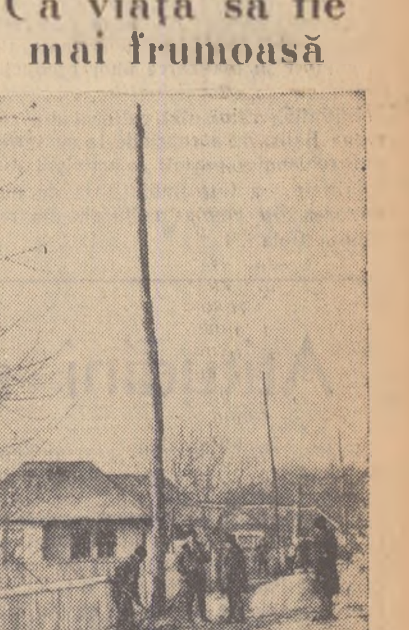
Ar mai fi de arătat că prevederea de plan ca, în 1960 gospodăria să îngraşe spre vînzare 50 de porci, nu corespunde posibilităţilor gospodăriei şi deci intereselor colectiviştilor. Cu un cuvînt, gospodăria colectivă din Dragalina poate îngrăşa un mare număr de porci în vederea realizării unor mari venituri băneşti, fiindcă este una dn gospodăriile colective cu un puternic caracter cerealier. Ea cultivă porumb pentru boabe pe suprafaţa de peste 1.000 hectare. Şi dacă are atîta porumb, de ce numai 50 de porci pentru îngrăşare?

Intr-altă ordine de idei trebuie arătat că din planul de producţie pe 1960 reiese, că gospodăria colectivă din Dragalina s-a orientat bine în problema construcţiilor pentru fermele de animale, punînd accent deosebit pe folosirea resurselor proprii în ridicarea de grajduri şi maternităţi trainice şi igienice.

Desigur că în îndeplinirea planului de producţie pe 1960, un mare rol îl are atît priceperea cît şi hărnicia cu care vor munci colectiviştii. Nu există nici o îndoială că ei vor fi la înălţimea sarcinilor ce le revin, pentru ca gospodăria să se dezvolte tot mai mult şi să le ofere cîştiguri tot mai mari în produse şi bani.

RADU SANDU

Ca viaţa să fie mai frumoasă

Colectiviştii din Cîmpuri, raionul Panciu, îşi radiofică satul.

ALTE TERENURI AMELIORATE

In luna noiembrie a anului trecut, ţăranii muncitori din comuna Bata, raionul Lipova, au început să sape un canal de scurgere a apelor care bălteau în fiecare an pe suprafeţele însămînţate. Pînă în prezent ei au săpat canalul pe o lungime de 9 km. dizlocînd peste 5.730 m.c. de pămînt. Prin această lucrare a fost ameliorată o suprafaţă de 200 de ha de teren.

ÎN RAIONUL ARAD

Mai multă atenţie folosirii îngrăşămintelor naturale

Străbătînd în aceste zile cuprinsul raionului Arad întîlneşti la tot pasul mărturii ale hotărîrii oamenilor muncii de pe ogoare de a smulge anul acesta pămîntului roade cît mai îmbelşugate: semănături de toamnă bine încheiate, tractoare care răstoarnă brazdă adîncă pentru însămînţările de primăvară, căruţe ducînd la cîmp îngrăşăminte menite să mărească rodnicia solului.

In 1959 semănatul culturilor de toamnă s-a făcut în condiţii agrotehnice superioare anilor precedenţi. In ceea ce priveşte executarea arăturilor adînci pentru însămînţările de primăvară, lucrarea se apropie de sfîrşit. Pînă zilele trecute a fost arată peste 95 la sută din suprafaţa planificată. O dată cu efectuarea arăturilor, numeroase unităţi agricole socialist-cooperatiste din raion au încorporat sub brazdă o însemnată cantitate de îngrăşăminte naturale şi chimice. In total, în raionul Arad au fost administrate peste 82.000 tone îngrăşăminte naturale şi cca. 199 tone îngrăşăminte chimice. Ingrăşămintele au fost date în primul rînd pe suprafeţele destinate culturilor tehnice şi porumbului.

Din datele centralizate la raion rezultă că a fost fertilizată cu îngrăşăminte chimice o suprafaţă cu cca. 39 la sută mai mare decît cea planificată. Aceasta datorită în mare măsură faptului că încrederea colectiviştilor în folosirea îngrăşămintelor chimice a crescut ca urmare a sporurilor însemnate de recoltă obţinute anul trecut prin aplicarea lor. Multă atenţie se dă aplicării îngrăşămintelor chimice îndeosebi în gospodăriile agricole colective din comunele Vinga, Aluniş şi Seceani, care le folosesc an de an în cantităţi tot mai mari o dată cu arătura adîncă.

Cu toate rezultatele bune obţinute, trebuie arătat că în raionul Arad există încă rezerve de îngrăşăminte organice nefolosite. Pînă zilele trecute a fost administrată sub arătura adîncă numai cca. 78 la sută din cantitatea de îngrăşăminte naturale planificată.

Ce-i drept, în majoritatea unităţilor agricole socialist-cooperatiste din cuprinsul raionului Arad îngrăşămintele organice se bucură de preţuirea cuvenită. Pot fi date drept exemple bune în această privinţă gospodăriile colective din Mănăştur, Zădăreni, Dorobanţi, Iratos, Şag şi altele. In raion există însă unele gospodării colective şi întovărăşiri agricole care nu folosesc îngrăşămintele organice decît foarte rar. Pentru recolta acestui an, de pildă, colectiviştii din comunele Mîndruloc, Misca, Cicir, Curtici şi întovărăşirea agricolă din Curtici, nu au încorporat sub arătura adîncă nici măcar un kg. de gunoi de grajd. Este adevărat că, în localităţile arătate mai sus — cu excepţia comunei Curtici — în obişnuinţa ţăranilor muncitori cu gospodării individuale nu este înrădăcinată practica fertilizării solului cu îngrăşăminte naturale. Faptul însă că gospodăriile colective amintite, care sînt încadrate cu ingineri agronomi, nu valorifică în vederea sporirii producţiei agricole preţiosul îngrăşămînt natural pe care îl posedă apare cu totul inexplicabil.

Importanţa folosirii îngrăşămintelor, şi mai cu seamă a celor naturale, asupra măririi producţiei culturilor agricole nu mai trebuie demonstrată. Ea este bine cunoscută majorităţii lucrătorilor din agricultură. Pentru a se putea obţine în anul acesta recolte cît mai bogate, îndeosebi la cultura grîului, porumbului, sfeclei de zahăr şi florii-soarelui — sarcină trasată de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 — organele agricole din raionul Arad au datoria să mobilizeze ţărănimea muncitoare spre a folosi îngrăşămintele naturale pe scară cît mai largă. In zilele prielnice lucrului în cîmp, îngrăşămintele naturale trebuie transportate şi depozitate în bune condiţii la capătul tarlalelor, pentru a fi încorporate în sol o dată cu executarea lucrărilor de pregătire a terenului.

Ing. D. MIHAI

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ

PENTRU SUB 1 LEU PREŢ DE COST PER LITRU

De ce nu obţin G.A.S. Halînga şi Piscu Sadovei lapte mai mult şi mai ieftin?

In gospodăriile agricole de stat Halînga şi Piscu Sadovei creşterea vacilor de lapte nu-i o ramură de producţie creată recent. Cu cinci ani în urmă ele posedau 77 şi respectiv 58 de vaci. Pînă în prezent numărul vacilor a crescut cu 26 de capete la Halînga şi cu 31 la Piscu Sadovei. Ambele gospodării au efective mai mici decît cele planificate. La sfîrşitul anului trecut fiecare din cele două gospodării avea mai puţin de trei vaci la suta de ha.

Cifrele ne arată că gospodăriile şi-au înmulţit numărul vacilor doar cu 5—6 capete pe an. Chiar dacă ar fi folosit numai prăsila proprie, gospodăriile puteau să asigure un ritm de creştere a efectivului de peste trei ori mai rapid.

Se pune întrebarea: de ce nu a fost asigurat ritmul normal de creştere a efectivelor? Mulţimea reformelor e principala cauză. Din pricina unei îngrijiri necorespunzătoare s-a ajuns ca în unii ani din perioada amintită să fie reformate 30 la sută din vacile existente. In asemenea condiţii junincile trecute la turma de bază nu mai duceau la sporirea ci doar la menţinerea efectivelor. Apoi amîndouă gospodăriile au avut la tineretul taurin pierderi care au ajuns la 16 la sută din efectiv la Halînga şi la 20 la suta la Piscu Sadovei. Pierderile acestea au dus, de asemenea, la o creştere înceată a numărului de vaci. Neîndeplinirea planului de monte şi fătări este o a treia cauză a creşterii extrem de încete a efectivelor. In ultimii patru ani la G.A.S. Halînga s-au pierdut 69 de monte, adică aproape tot atîţi viţei.

Reformele la vaci, pierderile de tineret şi neîndeplinirea planului de monte nu-şi spun cuvîntul doar asupra creşterii efectivelor şi a producţiei globale de lapte. Ele influenţează negativ creşterea producţiei pe cap de vacă furajată şi preţul de cost al laptelui. Vacile reformate după a doua, a treia sau a patra perioadă de lactaţie sînt înlocuite cu juninci. Ori, se ştie, primiparele dau o producţie mai mică şi mai scumpă. Aceasta diminuează media producţiei pe cap de animal şi urcă preţul de cost mediu.

Datorită unui mod defectuos de finanţare a creşterii tineretului taurin pînă la intrarea în turma de baza, pierderile de tineret n-au influenţat scriptic preţul de cost al producţiei de lapte. In realitate însă, la celelalte cheltuieli pentru producţia de lapte trebuie adăugate şi cele ce se fac pentru creşterea tineretului. Deci, se poate spune că pierderile de tineret au mărit costul real al producţiei.

Insfîrşit, neîndeplinirea planului de monte şi fătări creează un raport neeconomic între numărul de vaci furajate şi vaci în plină lactaţie. In 1958, peste 67 din vacile G.A.S. Piscu Sadovei au fost montate cu întîrziere. Aceasta a făcut ca anul trecut să se piardă 219 luni de lactaţie. Deci 219 luni în care vacile au fost hrănite şi îngrijite fără să producă. S-au pierdut astfel pe puţin 52.560 de litri lapte. Aceştia ar fi ridicat producţia anuală pe cap de vacă furajată cu circa 590 de litri. **Dacă ar fi îndeplinit integral planul la monte şi fătări şi ar fi îmbunătăţit doar cu foarte puţin furajarea, G.A.S. Piscu Sadovei ar fi produs în 1959 peste 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă şi ar fi obţinut un preţ de cost de sub un leu per litru** Din păcate deficienţele privind îndeplinirea planului de monte nu au fost înlăturate complet nici în 1959. Două treimi din numărul montelor au fost întîrziate. Din acestea 13 monte au fost întîrziate cu peste două luni. Aceasta înseamnă că şi în 1960 raportul dintre vaci furajate şi vaci în plină lactaţie nu va fi cel mai corespunzător. Montele nu se execută potrivit perechilor, iar taurii nu sînt destul de bine îngrijiţi. De aceea, sînt dese montele repetate. G.A.S. Halînga a avut 16 vaci cărora le-au revenit căldurile, iar G.A.S. Piscu Sadovei 42 de vaci. La 20 din acestea le-au revenit căldurile pentru a treia oară. Ingrijind mai bine taurii, înlocuindu-i pe cei necorespunzători, ambele gospodării pot înlătura montele repetate care duc în ultima analiză la producţii medii mici pe cap de vacă furajată şi la un preţ de cost ridicat.

In amîndouă gospodăriile există şi deficienţe ce ţin de îngrijire, furajare, adăpare şi muls. Nu stăruim asupra lor deoarece Trustul Gostat Craiova le cunoaşte şi a luat măsuri pentru a le înlătura. Dacă va lua măsuri eficace şi pentru stăvilirea reformelor, a pierderilor de tineret şi îndeplinirea planului de monte şi fătări, Trustul va reuşi cu siguranţă să ridice cele două gospodării la nivelul unităţilor sale bune dintre care unele — ca G.A.S. Redea, de pildă, care a produs litrul de lapte cu 68 de bani — se numără printre unităţile fruntaşe pe ţară.

M. CALIANU

Au produs litrul de lapte cu 83 de bani

Gospodăria agricolă de stat Ciocăneşti a produs litrul de lapte cu 83 de bani. Costuri de producţie asemănătoare au obţinut şi alte unităţi agricole de stat din regiunea Craiova. Astfel, G.A.S. Rogova a produs litrul de lapte cu 86 de bani, iar gospodăria din Botoşeşti-Paia cu 0,90 de lei. Trebuie subliniat că preţul de cost fusese planificat la 1,58 lei per litru pentru Botoşeşti-Paia şi la 1,22 lei pentru Rogova. Aceasta nu face de loc cinste tovarăşilor care au întocmit planul preţului de cost.

In schimb merită toată lauda muncitorii şi tehnicienii din cele două gospodării. Prin reducerea preţului de cost al laptelui sub cel planificat cu 0,36 de lei la Rogova şi 0,68 de lei la Botoşeşti-Paia, ei au demonstrat că există mari rezerve pentru ieftinirea producţiei. Cînd o să cunoască aceste rezerve şi planificatorii în cauză?

În sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă

DIN EXPERIENȚA MEA DE LECTOR

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, raionul Fetești, regiunea Constanța, unde am început să lucrez ca inginer agronom din luna decembrie 1957, are o suprafață arabilă de peste 3.000 ha. Mai mult de 1000 familii de colectiviști lucrează pe ogoarele fertile ale acestei gospodării situată pe malul stîng al Borcei.

Incă de la sosirea mea în gospodărie am observat la membrii colectiviști o adevărată pasiune pentru cunoașterea diferitelor probleme tehnice, care se ivesc cît se poate de normal într-o gospodărie agricolă colectivă. Avînd în vedere aceste fapte m-am străduit să organizez învățămîntul agrotehnic pentru membrii colectiviști din Cocargeaua.

Am înscris la cursuri pe toți membrii consiliului de conducere, brigadieri, șefi de echipă, și o serie de colectiviști fruntași. Cursanții au avut obligația să participe în mod regulat la lecții și automat să se înscrie la cursuri în următorii doi ani. Acest lucru a fost necesar, deoarece am desfășurat planul de lecții pe timp de trei ani, căutînd să formez o serie de colectiviști bine pregătiți pentru aplicarea în practică a diferitelor reguli agrotehnice, absolut necesare ridicării producției în sectorul vegetal.

In primele două etape ale cursului, am studiat împreună cu membrii colectiviști probleme generale de organizare a gospodăriei, noțiuni de botanică și fiziologia plantelor, noțiuni de agrotehnică diferențiată.

Pentru buna desfășurare a lecțiilor am stabilit de comun acord cu cei înscriși la cursuri o zi pe săptămînă pentru predare. Găsesc că e bine ca o lecție să nu dureze mai mult de o oră și jumătate, pentru a nu fi plictisitoare. In acest timp, o jumătate de oră se face prezența și verificarea cunoștințelor căpătate în lecția precedentă. Apoi într-o oră se predă lecția la zi, la urmă făcîndu-se scurte discuții asupra modului cum vor fi aplicate în practică cele învățate.

Inainte cu o zi de data predării, îmi fac un plan cu punctele principale ale lecției. Este bine — după părerea mea — ca lectorul să vorbească pe cît posibil în fața cursanților, planul fiind necesar desfășurării organizate a lecției. Consider ca greșită metoda unor lectori de a-și scrie expunerea și de a o citi de la început pînă la sfîrșit. Predînd în acest fel cursanții se plictisesc repede și nu mai urmăresc lecția cu atenția necesară însușirii temeinice a materialului.

Pentru pregătirea lecțiilor folosesc în primul rînd cunoștințele mele căpătate prin studii și în practica de inginer, diferite publicații de specialitate recent apărute, pliantele publicate de Direcția propagandă și presă din Ministerul Agriculturii.

In orice caz este foarte necesar ca lecția să fie axată pe baze specifice gospodăriei respective (sol, climă, relief), urmînd ca alte probleme să fie expuse în mod informativ.

De exemplu, în cea de-a treia și ultima etapă a cursului agrotehnic, în care am intrat în iarna aceasta, planul de predare cuprinde lecții cu caracter pur tehnic și specializat, cum ar fi: „Cultura bumbacului irigat", „Cultura porumbului", „Cultura sfeclei de zahăr". La lecția „Tehnica culturii grîului" ținînd seama că în gospodăria noastră grîul se cultivă avînd porumbul ca plantă premergătoare, am insistat mult asupra lucrărilor solului în vederea semănatului grîului după porumb. De asemenea, am insistat asupra epocii de semănat și a cantității de semințe ce se dă la hectar, în condițiile și posibilitățile gospodăriei noastre.

Acest sistem de predare, dă rezultate foarte bune în ridicarea producției vegetale, întrucît cursanții obișnuiesc să aprecieze științific condițiile specifice ale gospodăriei, reușind să aplice metodele agrotehnice în mod just și cu succes.

Iată de exemplu, în acest an brigada a 4-a de cîmp a aplicat cîte 100 kg azotat de amoniu la hectar, pe o suprafață de 220 de ha cu grîu. Ingrășarea s-a executat primăvara devreme, în mustul zăpezii. Producția obținută pe această tarla a depășit media gospodăriei cu aproape 200 kg la ha. De asemenea, tov. Ianole Marin, șef de echipă în brigada a 2-a a obținut o producție de porumb de peste 5000 kg la ha, pe o suprafață de 5 ha. Exemple de cursanți care au aplicat în practică ceea ce au învățat sînt numeroase în gospodăria noastră.

Un alt element hotărîtor în succesul învățămîntului agrotehnic îl constituie legarea de practică a lecțiilor agrotehnice, lucru ce se face la noi prin crearea de loturi demonstrative, pe care se aplică toate regulile agrotehnice dezbătute în cadrul cursului.

Pentru că la cursurile agrotehnice nu poate fi înscris decît un număr limitat de cursanți (maximum 60), este foarte bine ca lectorul să împărtășească din experiența și cunoștințele sale și celorlalți colectiviști din gospodărie. Conferințele ținute o dată pe săptămînă la căminul cultural, fac ca masa de colectiviști să aibă posibilitatea de a cunoaște cu foarte mult folos regulile agrotehnice, care aplicate ulterior aduc producții mărite ridicînd totodată valoarea zilei-muncă.

Pentru a obține rezultate cît mai bune în munca sa, lectorul trebuie să-și apropie cursanții printr-o bună organizare a învățămîntului, prin predarea de lecții folositoare, clare, pe înțelesul tuturor și prin ilustrarea acestor lecții cu exemple concrete din activitatea obișnuită a gospodăriei.

Ing. ION NICOLAE
G.A.C. „7 Noiembrie",
com. Cocargeaua, reg. Constanța

Metode avansate

Cursurile agrozootehnice ținute în cadrul gospodăriei agricole colective „Ștefan Plavăț" din Cenad, raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, i-au învățat pe colectiviști că aplicînd metode agrotehnice avansate, producțiile obținute vor fi mari. Astfel, în cursul anului 1959 colectiviștii au aplicat la toate culturile cele învățate la cursurile agrozootehnice. Roadele au fost dintre cele mai bogate.

In toamna de pe 400 ha cultivate cu sfeclă de zahăr, colectiviștii au scos 1.200 de vagoane, în loc de 880 cît planificaseră, iar de pe 1.250 hectare cultivate cu porumb au recoltat 574 de vagoane, în loc de 480 de vagoane cît prevedea planul de producție.

IOSIF IAMBOV
corespondent

Toți colectiviștii din comună

Toți cei 644 de colectiviști din comuna Băile, regiunea Galați, urmează pe brigăzi, timp de două săptămîni, un ciclu de 8 lecții care sînt ținute de ingineri și tehnicieni la căminul cultural. Sînt predate lecții despre clasificarea solului din raza comunei, despre rolul îngrășămintelor naturale și chimice în realizarea unor producții mari.

Inițiativa căminului cultural din comuna Băile, de a cuprinde la cursurile agrozootehnice pe toți colectiviștii din localitate, a fost îmbrățișată de numeroase alte cămine culturale din regiunea Galați.

ELEVI SÎRGUINCIOȘI

In hala mare a stațiunii de mașini și tractoare din Mihăilești, regiunea Ploești, înțesată cu tractoare aflate în cele mai diferite faze de reparație, domnește o vie activitate. Intrezărești, în mic, ceva din specificul unei uzine care e vădit asemănător. E greu să recunoști care sînt mecanicii și care tractoriștii printre cei care demontează sau asamblează motoare de K.D.-uri sau UTOS-uri. Tînărul scund și smead pe care-l întîlnim lucrînd la montarea unei linii de arbore e strungarul Dumitrescu Alexandru, candidat de partid, fruntaș în muncă și în același timp unul dintre muncitorii din stațiune care s-au înscris la cursurile fără frecvență ale școlii tehnice de maiștri din Buzău.

Il întrebăm cum stă cu pregătirea pentru sesiunea de examene din ianuarie. Ne zîmbește calm, încrezător. La tehnologie, mecanică și electrotehnică a citit aproape tot materialul. S-a folosit de cărțile din biblioteca școlii și de caietele și notițele pe care i le-au dat alți tovarăși de muncă, absolvenți mai vechi ai școlii de maiștri. „Iar la unele probleme mai grele pe care nu le înțeleg, completează el — ne ajută tovarășul inginer Stanciu Trandafir".

De la acest „ne ajută" am înțeles că, rîndurile celor ce studiază în învățămîntul fără frecvență este mult mai larg. Așa i-am cunoscut și pe ceilalți colegi ai săi — de muncă și de învățătură.

Normatorul tehnic Furtună Gheorghe, un tînăr simpatic și în general sfios, retras, s-a înscris și el în anul întîi tot la fără frecvență. E dornic să-și ridice calificarea tehnico-profesională și faptul că muncește în stațiune de aproape șapte ani l-a determinat să facă acest pas. Condițiile care i se asigură la cursurile fără frecvență sprijinul și îmbărbătarea pe care a primit-o din partea comuniștilor, a conducerii stațiunii, l-au făcut să înceapă cu rîvnă pregătirea materialului pentru examenele primei sesiuni. A citit din scoarță în scoarță manualele „Reparația tractoarelor", „Mașini agricole", a comandat la librăria „Cartea prin poștă" alte lucrări pe care le socotește absolut necesare.

La toate aceste pregătiri se adaugă discuțiile pe care le poartă deseori în colectiv pe marginea celor studiate. Și bineînțeles că de la aceste discuții nu lipsește nici șeful de brigadă Buțuceanu Gheorghe care este, de asemenea, înscris în anul întîi, la cursurile fără frecvență ale școlii tehnice de maiștri din Buzău.

Iată deci trei tineri care lucrează efectiv în producție, cadre tehnice calificate care au acumulat o bogată experiență în muncă. Ei sînt dornici să-și ridice nivelul pregătirii tehnico-profesionale și în ciuda greutăților au făcut primii pași.

In aceste zile ei sînt prezenți la prima sesiune de examene, cunosc emoțiile și bucuriile acestui eveniment.

Să le dorim atît lor cît și tuturor celorlalți succes, mult succes, pe drumul luminos al învățăturii pe care au pornit cu încredere.

C. LUCIAN

Atitudini și... atitudini

Printre elevii cursului seral al Școlii Medii Nr. 2 din Craiova figurau la începutul anului școlar și un număr de 17 muncitori de la Centrul mecanic-Craiova, cărora comitetul sindical și conducerea întreprinderii le-au creat cele mai bune condiții spre a-și putea continua studiile. La secția strungărie, de pildă, s-au organizat astfel schimburile încît muncitorii-elevi să fie liberi după orele 15,30, spre a-și putea pregăti în tihnă lecțiile și a participa cu regularitate la cursuri. In afară de aceasta ei au fost scutiți de participarea la unele ședințe. Dar iată că la sfîrșitul lui decembrie din cei 17 muncitori-elevi nu rămăseseră decît nouă. Să vedem care sînt cauzele.

Ștefania Călinescu, s-a retras din motive serioase, la fel ca și Constantin Dima, care s-a îmbolnăvit. Fără vreun motiv întemeiat s-au retras însă Ion Cotîrță, Ghiță Marin și alții, care după 3—4 lecții au spus că le este greu, și nu s-au mai dus la școală, deși tovarășii din conducerea întreprinderii au încercat în nenumărate rînduri să-i aducă pe drumul cel bun, să-i convingă că este în propriul lor interes să-și termine studiile. Se pare însă că entuziasmul cu care porniseră la început să învețe s-a stins de îndată ce au apărut greutățile, cu care ei nu vor să lupte.

Printre cei care dovedesc perseverență și care știu să răspundă așa cum se cuvine încrederii care li s-a acordat, care n-au dat nici un pas îndărît în fața greutăților, se numără strungarul Ștefan Chirea, membru de partid și secretar al organizației U.T.M., și mecanicul-lăcătuș Ion Boureanu. Ei frecventează cu regularitate cursurile obținînd numai note bune, iar în producție sînt mereu fruntași, depășindu-și cu regularitate norma. Cuvinte frumoase se pot spune și despre mecanicul Ion Popescu și lăcătușul Marin Dobre, care se străduiesc să participe cu regularitate la cursuri, iar în producție își fac datoria cu cinste.

Nu același lucru se poate spune însă despre Andrei Binder și Constantin Andrei, care, deși profită de programul creat muncitorilor-elevi, lipsesc foarte des de la școală găsindu-și în timpul cursurilor și al tezelor alte preocupări în oraș, iar în timpul producției pierzîndu-și vremea pe ici-colo nelucrînd nimic. Dacă aceștia s-ar gîndi mai serios și-ar da desigur seama că în primul rînd se înșeală pe ei înșiși și s-ar strădui să-și remedieze în cel mai scurt timp lipsurile în producție, și, dacă nu este prea tîrziu, și în învățămînt.

MARIANA NICOLAU

O NOUĂ ȘCOALĂ

In satul Răzășeasca, din raionul Vrancea, a fost construită o nouă școală elementară — cea pe care o vedeți în fotografie.

Foto: P. COZIA

Crește bunăstarea colectiviștilor din Palazu Mare

Fotografia de față înfățișează cîteva din casele noi construite de colectiviștii din Palazu Mare, regiunea Constanța

Foto: AGERPRES

Meseria pămîntului

Am făcut nu de mult o vizită la școala profesională agricolă din Alexandria. Și am pus întrebarea: „Ce se învață aici?". Mi s-a răspuns: „Meseria pămîntului".

Școala

Centrul școlar agricol din Alexandria pregătește muncitori agricoli, zootehniști, mecanici agricoli și maiștri. La îndemîna școlii se află peste 200 hectare de teren arabil, o frumoasă turmă de oi spancă, vaci din rasele Schwyz, și Simmental, porci din rasa Marele alb, păsări Rhode-Island, iepuri de Chinchilla, o stupină sistematică, apoi vie, livadă, o pepinieră modernă, tractoare, mașini agricole de diferite tipuri, laboratoare înzestrate cu cele mai moderne aparate de cercetări... Răspunderea pentru producția și buna funcționare a acestui Gostat miniatural o au elevii școlii, care sub îndrumarea profesorilor învață aici teoretic și îndeosebi practic profesiunea de lucrători noi, ai pămîntului.

Școala are două secții: una profesională de trei ani, și alta de maiștri. După terminarea anilor de ucenicie elevul se întoarce la unitatea agricolă de unde a venit; iar peste alți trei ani poate reveni la școala de maiștri, căpătînd de astă dată o pregătire mai înaltă. De aici drumul spre Institutul agronomic îi este larg deschis. Școala se poate mîndri cu elemente capabile provenite din rîndurile foștilor ucenici: inginerul Petre Vlad, cercetător agricol și profesor al școlii, Constantin Crăciun, student al Facultății de agronomie „Tudor Vladimirescu" din Craiova și alții.

Elevii

Sînt două sute... Toții fii și fiice de colectiviști și țărani muncitori din întreaga țară, dar în special din regiunea București. Utemista Maria Fieraru, din anul III agricol, de pildă, e fiică de colectiviști din comuna Orbeasca, raionul Olteni; Aurel Baltă a venit la școală trimis de colectiva din Drăgănești; Florea Ivănică de la gospodăria colectivă din Călugăru.

Toți acești tineri se bucură gratuit de condiții minunate de învățătură și trai pe care le oferă școala: cantină, cămin, bibliotecă, teren de sport etc. De aceea, ei caută să întoarcă această grijă acordată de statul nostru printr-o învățătură și muncă entuziastă.

Profesorii

Centrul școlar agricol din Alexandria este o școală ca toate celelalte și totuși de un fel deosebit. Există și aici săli de curs, catedră, cataloage, note bune și cîteodată și... rele, numai că după ce a sunat clopoțelul de ieșire, profesorul nu-și ia catalogul subțioară și pleacă. In fiecare zi alături de învățătură se analizează aici și situația producției: dacă starea vegetativă a grîului însămînțat în toamnă e bună, dacă Surica, cea mai bună vacă a dat și astăzi 30 de litri de lapte și dacă ferma de porci este curată ca oglinda. Numai după ce toate acestea au fost puse la punct, profesorul consideră că astăzi s-a răspuns bine la lecție.

In această școală elevii sînt învățați în primul rînd să iubească pămîntul animalele și mașinile. Am asistat la o ședință a consiliului pedagogic în care s-au ridicat multe probleme interesante legate de școală. Am văzut că disciplina și pregătirea cît mai temeinică a viitoarelor cadre pentru agricultură socialistă este în centrul atenției, atît a profesorilor cît și a organizației U.T.M. a școlii. S-a discutat atunci o întîmplare petrecută la sectorul zootehnic. Intr-o seară, profesorul de serviciu nu i-a găsit la datorie pe elevii Dulgheru și Eugen Sin. Era tîrziu și oile erau încă nefurajate. Fapta a fost comentată pe larg în consiliul pedagogic care, împreună cu organizația U.T.M., a luat măsuri pentru combaterea oricăror manifestări de acest fel. Căci deprinderile căpătate aici vor fi duse de elevi mai departe, în marea producție socialistă agricolă unde se vor întoarce. De aceea, conducerea, profesorii, organizația U.T.M. nu-și precupețește nici timpul, nici priceperea, pentru a trimite acolo cadre bine pregătite, ca profesioniști și ca oameni.

STELA NEAGU

Radioficarea satului Tutana

In cadrul unei adunări populare ținută la sfatul popular al comunei Tutana, raionul Curtea de Argeș, tînărul Manole Gheorghe, deputatul circumscripției nr. 1, a propus să se facă radioficare și în satul Tutana. Propunerea a fost primită cu multă bucurie și aprobată în unanimitate.

După ce cetățenii satului și-au achitat în întregime contribuția voluntară, sub îndrumarea comitetului executiv al sfatului popular comunal s-a procurat materialul necesar. Apoi la îndemnul deputaților, membrii celor două brigăzi utemiste de muncă patriotică, conduse de Bălălău Alexandru și Anca Elisabeta, au început să muncească cu mult elan la plantatul stîlpilor și curățirea terenului pentru întinderea rețelei de radioficare pe o distanță de 7 km.

Acum lucrările sînt pe sfîrșite. Echipa condusă de tînărul Oțelea Nicolae lucrează de zor la instalarea difuzoarelor în casele oamenilor. Pînă în prezent s-au instalat 60 de difuzoare care au și început să funcționeze.

VASILE ISPAȘOIU
corespondent

Cum poate fi prevenită și combătută pesta aviară

Pesta aviară este o boală provocată de un microb, (virus filtrabil) care produce mari pierderi în gospodării. Ea se răspîndește în mediul exterior de la păsările bolnave, prin secrețiile care se scurg din cioc, prin găinaț, sînge sau prin cadavre. O dată cu apa sau alimentele infectate virusul pestei ajunge în corpul păsărilor sănătoase îmbolnăvindu-le în termen de 8 zile. Dintre păsări cele mai sensibile la această boală, indiferent de vîrstă, sînt găinile. Puii sînt în general mai sensibili decît găinile. Ei se îmbolnăvesc chiar de la vîrsta de 3-4 zile. Se pot îmbolnăvi de pestă și curcile, bibilicile, păunii și fazanii. Intrucît virusul pestei rezistă la frig, această boală este mai frecventă în timpul răcoros.

De obicei pasărea bolnavă de pestă este abătută, nu are poftă de mîncare iar gușa se menține plină cu alimente. Unele păsări au diaree, găinațul fiind de culoare verzuie, uneori cu sînge. Creasta și bărbiile sînt de culoare violacee sau vînătă. Multe din păsările bolnave fac mișcări anormale din cap, li se răsucește gîtul, ologesc sau le paralizează una sau ambele aripi. După maximum 15 zile de la îmbolnăvire ele mor.

Intrucît păsările bolnave de pestă nu se vindecă, chiar dacă sînt tratate cu medicamente, este necesar să luăm totdeauna măsuri de a preveni boala. Cea mai eficace măsură este vaccinarea păsărilor cu regularitate. In acest scop se întrebuințează trei feluri de vaccinări: vaccinul antipestos aviar adsorbit, vaccinul antipestos aviar H și vaccinul antipestos aviar F.

Cu primul se vaccinează atît puii cît și păsările adulte. Prima vaccinare se face atunci cînd puii au împlinit vîrsta de 2 săptămîni. După 14—21 de zile de la prima vaccinare, puii se vor vaccina a doua oară. Apoi se vor vaccina din 6 în 6 luni. Cu vaccinul H se injectează puii în vîrstă de peste 2 luni și păsările adulte. Puii vaccinați cu vaccinul H, se vor vaccina la 6 luni, apoi din an în an. Acest vaccin fiind sensibil la căldură, el se utilizează în special toamna și iarna. Cu vaccinul H pot fi vaccinate și păsările care au fost injectate cu vaccin adsorbit. Operația se face numai după ce au trecut 2 săptămîni (pentru pui) și 4 săptămîni (pentru păsările adulte), de la ultima vaccinare cu vaccin adsorbit. Vaccinul antipestos aviar F se utilizează la pui, îndeosebi, în crescătoriile mari de păsări.

Vaccinînd păsările așa cum am arătat mai sus, putem fi siguri că ele nu se vor îmbolnăvi de pestă.

Totodată pentru a împiedica răspîndirea acestei boli este necesar să se respecte următoarele măsuri: păsările nu se vor lăsa libere în afara gospodăriei, iar cadavrele se vor îngropa adînc; terenul pe care au stat păsările bolnave trebuie dezinfectate cu soluție de sodă caustică 2 la sută, sau de formol 3-4 la sută.

Dr. VIRGIL CAZAN

PENTRU Fondul central al statului

Contracte pentru livrarea lînei...

De curînd, numeroși țărani muncitori din comuna Ștefan cel Mare — raionul Corabia, au început încheierea contractelor cu statul pentru valorificarea lînei. In primele zile, au fost încheiate contracte pentru 140 kg. de lînă. Printre primii țărani muncitori care au încheiat astfel de contracte se numără: Ion Gh. Vlădoi, care a contractat 12 kg. lînă, Florea Ghigheanu, Vasile Creac și alții care au încheiat contracte pentru cîte 10 kg. lînă.

Dezvoltînd continuu creșterea oilor, colectiviștii din comuna Istria, regiunea Constanța, au obținut în anii trecuți venituri frumoase, fapt ce a contribuit ca aci să se acorde lunar însemnate avansuri bănești pentru zilele-muncă efectuate.

Pentru anul 1960, colectiviștii din comuna Istria, au hotărît să încheie contract cu statul pentru 3.500 kg de lînă.

...și a sfeclei de zahăr

Unitățile agricole socialiste din raionul Giurgiu încheie numeroase contracte cu Fabrica de zahăr „Popa Șapcă" pentru a cultiva în 1960 însemnate suprafețe cu sfeclă de zahăr.

Astfel, zilele trecute, gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Putineiu a încheiat contracte pentru a cultiva sfeclă de zahăr pe 80 de hectare. Gospodăria s-a angajat să obțină peste 20.000 de kg. la hectar. Exemplul acestei gospodării a fost urmat și de alte gospodării agricole colective și întovărășiri din raion. Pînă la 22 decembrie 1959, unitățile agricole socialiste din raionul Giurgiu au încheiat contracte pentru a cultiva sfeclă de zahăr pe o suprafață de peste 1.956 hectare.

Cele mai mari suprafețe cu sfeclă de zahăr contractate pînă în prezent aparțin gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din comunele Ghizdaru, Bălănoaia, Vieru, Frătești, Oinacu, Stănești, Slobozia și Găujani.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

In ultima vreme în ziarul nostru au apărut mai multe articole în legătură cu organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă. In aceste articole se semnala și faptul că nu în toate cercurile învățămîntul agrozootehnic de masă se desfășoară în condițiuni bune. Astfel, în raionul Giurgiu, lucrurile au cam șchiopătat la început. Aici, în 1958 au fost organizate 54 de cercuri agrozootehnice, la care au participat aproape 1.900 de cursanți. Aceste cercuri au înregistrat bune rezultate, dat fiindcă secția agricolă raională a urmărit îndeaproape desfășurarea activității lor. In 1959 însă, sfatul popular raional nu a mai dovedit aceeași preocupare pentru buna organizare a cercurilor. Acest lucru a fost sezisat în articolul intitulat „De ce?", articol apărut în ziarul „Agricultura Nouă".

Răspunzînd la sezisarea ziarului sfatul popular al raionului Giurgiu ne-a făcut cunoscut că au fost luate măsurile necesare pentru îndreptarea lipsurilor și anume: s-a definitivat planul de învățămînt, au fost numiți lectori, iar lecțiile au început la timp.

Intr-un alt articol publicat în ziarul nostru sub titlul: „Aspecte privind învățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Tecuci" se arăta că au fost organizate zeci de cercuri la care participă numeroși țărani muncitori, dar nu peste tot planurile de lecții au fost bine întocmite. Din această pricină a fost nevoie de refacerea și completarea lor. In adresa trimisă de sfatul popular raional Tecuci se arată justețea celor sezisate în articolul mai sus amintit. De asemenea se arată că în prezent s-au luat măsuri, întocmindu-se planurile de lecții la toate unitățile din raion, s-au rectificat cele întocmite și cursurile au fost deschise la toate unitățile.

ÎNVĂȚÎND DIN ACTIVITATEA ANULUI TRECUT

Să întocmim un bun contract colectiv pentru 1960

Bilanțul îndeplinirii contractului colectiv pe anul trecut la S.M.T.-Ulmeni, regiunea București, arată că s-a muncit bine. Merită să fie subliniat, în primul rînd, că membrii comitetului sindical au acordat o atenție sporită antrenării muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în întrecerea socialistă, în vederea exploatării cu mai multă grijă a parcului de mașini și tractoare — și deci, a deservirii unităților agricole cooperatiste în mai bune condițiuni. Ca urmare, planul anual de producție — așa cum de altfel fusese prevăzut în angajamentele luate în contractul colectiv — a fost îndeplinit și depășit cu 10 procente. S.M.T. Ulmeni a depășit și planul arăturilor adînci de toamnă cu 12 procente, iar utilajul necesar pentru muncile de primăvară a fost reparat pînă la 7 ianuarie, în procent de peste 56 la sută.

In contractul colectiv pe anul 1959, au fost incluse prevederi importante privitoare la reducerea prețului de cost al hantrului. In ce măsură — l-am întrebat pe tov. Bucureșteanu Nicolae, contabilul șef al S.M.T.-ului — au fost îndeplinite aceste prevederi?

— Mai întîi o precizare legată de răspunsul pe care trebuie să-l dau. Potrivit contractului colectiv, mecanizatorii s-au angajat să realizeze în anul ce a trecut 350 de hantri pe tractor convențional, față de 330 de hantri cît prevedea planul. Dar ei au realizat 363 hantri pe tractor convențional. Creșterea productivității muncii prin folosirea pe scară mai largă a întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole ne-a înlesnit să reducem prețul de cost al hantrului de la 105,78 lei cît a fost planificat, la 94 de lei. Acest cost de producție este cu 3 lei sub costul prevăzut în contractul colectiv. Stațiunea a realizat și economii în valoare de 601.000 lei, din care 250.000 lei la reparații și 158.000 de lei la carburanți și lubrifianți.

Prevederi de seamă au figurat în vechiul contract colectiv și privitoare la îmbunătățirea continuă a protecției muncii și a condițiilor de muncă și de trai.

In această privință, la S.M.T.-Ulmeni s-au obținut în cursul anului 1959 înfăptuiri de seamă care pot fi un bun exemplu pentru alte stațiuni.

Folosind o locomobilă veche, scoasă din uz și țevărie care de asemenea nu era utilizată, s-a făcut o instalație de încălzit. Atelierul mecanic, birourile administrației, cantina, dormitoarele tractoriștilor, clubul primesc căldura de la această instalație care aduce o economie de peste 20.000 de lei. Dintre realizările mai importante referitoare la acest capitol trebuie menționate: instalarea de apărători la toate mașinile-unelte, construirea a 2 uși metalice la intrările în atelier, construirea unei platforme de ciment pe 1.200 m.p pentru demontatul și spălatul tractoarelor ce se repară, construirea unei băi cu 6 dușuri, amenajarea tuturor drumurilor din incinta stațiunii, dotarea vagoanelor dormitor cu pături și lenjerie nouă, lămpi de gătit etc.

Insfîrșit, nu se poate omite nici faptul că — așa cum se prevăzuse în contractul colectiv — cursul profesional a fost început la timp, iar în prezent 140 de mecanizatori și pontatori-alimentatori urmează cu regularitate lecțiile în vederea ridicării calificării lor.

Toate cele de mai sus dovedesc grija acordată atît de către conducerea S.M.T.-ului cît și de comitetul de întreprindere pentru a se îndeplini prevederile contractului colectiv, atît pe linie de producție, cît și în ce privește realizările social-culturale.

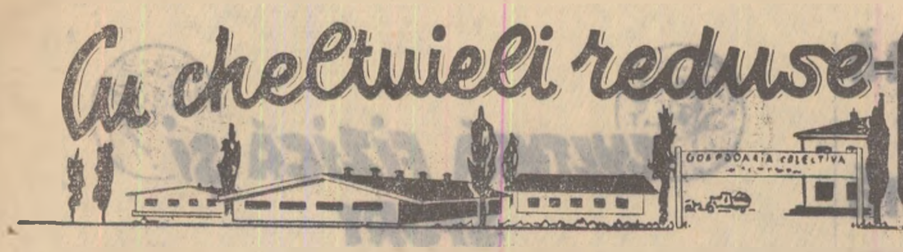
Trebuie observat totuși, că unele angajamente incluse în contractul colectiv n-au fost realizate. Astfel, o serie de obiective de a căror realizare răspundea conducerea stațiunii au rămas doar pe hîrtie. Intre acestea figurează construcția unei fîntîni (care deși începută n-a fost dată în exploatare), construirea de dulapuri pentru hainele mecanicilor și tractoriștilor la atelier, instalarea unor grătare la unele mașini-unelte, unde se lucrează în umezeală etc. Comitetul sindical n-a organizat cu regularitate, trimestrial, dări de seamă în fața masei de sindicaliști și nici un control sistematic și permanent, asupra îndeplinirii prevederilor contractului colectiv. De asemenea, a lăsat de dorit modul cum au fost organizate consfătuirile de producție. Popularizarea fruntașilor s-a făcut sporadic, mai mult cu prilejuri festive. Foaia volantă n-a fost scoasă decadal, așa cum se prevăzuse. Nu s-au organizat nici schimburi de experiență în cadrul cărora fruntașii stațiunii, ca de exemplu cei din brigada a 8-a condusă de tov. Stancu Gh. (care a lucrat la gospodăria colectivă din Valea Roșie) să arate celor cu realizări mai slabe cum își organizează munca și cum exploatează tractoarele și mașinile agricole. Insfîrșit, activitatea clubului în cadrul căruia se putea organiza o echipă artistică, a fost cît se poate de slabă.

Toate aceste lipsuri vor trebui lichidate în anul 1960.

In vederea pregătirii dărilor de seamă asupra îndeplinirii contractului colectiv pe 1959, la consiliul raional din Oltenița s-a ținut în ziua de 7 ianuarie un instructaj amănunțit, insistîndu-se și asupra modului cum trebuie întocmit noul contract colectiv. Datoria tovarășilor din comitetul de întreprindere de la S.M.T.-Ulmeni este să acorde toată atenția instrucțiunilor primite, afișînd din vreme în birouri, ateliere, la cantină și la club proiectul noului contract, astfel încît muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din stațiune să poată contribui cu propuneri cît mai valoroase, la definitivarea noilor prevederi din contractul colectiv.

AL. RAICU

Cu cheltuieli reduse — CONSTRUCȚII TRAINICE, TERMINATE LA TIMP

In expunerea ținută în fața recentei plenare a C.C. al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune:

„CREȘTEREA VOLUMULUI DE INVESTIȚII PE ANUL 1960, IMPUNE MASURI HOTARITE PENTRU CA ACEST VOLUM SA FIE REALIZAT ȘI CA FONDURILE INVESTITE SA DEA CIT MAI REPEDE REZULTATE CONCRETE. IN ACEST SCOP TREBUIE ACORDATA TOATA ATENȚIA PREGATIRII PROIECTELOR ȘI RESPECTARII TERMENELOR DE DARE IN FUNCȚIUNE".

Fonduri de investiții mai mari decît în anii trecuți au fost alocate și agriculturii. O bună parte a acestor fonduri va servi pentru ridicarea a noi construcții destinate producției.

De eficiența investițiilor trebuie să se țină seama încă din faza de proiect a unei construcții. Alegerea cu simț de răspundere a obiectelor ce urmează să fie construite, întocmirea de proiecte care să prevadă soluții economice, înlocuirea materialelor scumpe cu altele ce pot fi produse pe plan local, înlăturarea risipei de materiale etc. duc la costuri scăzute. Grija pentru un preț de cost scăzut trebuie îmbinată cu o neîntreruptă preocupare pentru calitatea construcțiilor și darea lor în funcțiune la termenele stabilite. In anul trecut s-au obținut succese importante în munca de construcții. Gospodăriile colective au ridicat peste 11.000 de obiective, iar unitățile agricole de stat peste 3.100. Cu toate acestea nu se poate spune că a existat pretutindeni grija necesară ca obiectivele planificate să fie terminate și puse în funcțiune la datele fixate. Numai în unitățile agricole de stat au rămas neterminate aproximativ 800 de obiective.

In pagina de față prezentăm cîteva din realizările și lipsurile care au existat în anul 1959 în activitatea de construcții. Stă în putința unităților agricole să lichideze lipsurile și să înmulțească realizările mărind eficiența economică a investițiilor făcute în acest domeniu.

Roadele generalizării unei experiențe valoroase

La cît se ridică oare economiile obținute în 1959 la lucrările de construcții de către gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova? Un răspuns exact nu se poate da. Unii spun că s-a cheltuit doar 50 la sută din sumele prevăzute în devize. Alții zic că s-a cheltuit cel mult 40 la sută din aceste sume.

Indiferent de cine are dreptate, disputa evidențiază faptul că gospodăriile colective craiovene au ridicat construcții ieftine. Cum de a fost cu putință acest lucru?

Trei sînt mijloacele principale prin care a fost redus costul construcțiilor. Primul, înlocuirea unor materiale clasice cu altele provenite din resurse locale care sînt mult mai ieftine. Al doilea, fabricarea în gospodării a unor materiale ca țiglă, var, cărămidă. In al treilea rînd, la reducerea cheltuielilor a contribuit mîna de lucru. Construcțiile au fost ridicate de către colectiviști.

In căutarea de soluții cît mai convenabile, unele gospodării colective craiovene au construit cu doi-trei ani în urmă maternități de scroafe și grajduri din baloturi de paie. Construcțiile erau ieftine, dar nu destul de trainice. In plus, exploatarea construcțiilor din baloturi prezenta unele inconveniente. De aceea, s-a trecut la ridicarea construcțiilor din chirpici și pămînt bătut, amestecat cu paie. Inițiativa de a înlocui lemnul și cărămida cu aceste materiale a pornit de la unele gospodării colective din raionul Gura Jiului. Organele raionale și regionale de partid și de stat au sezisat imediat valoarea acestei inițiative și au extins-o.

Folosind chirpiciul și pămîntul bătut în loc de cărămidă, stuful, paiele și cocenii în locul țiglei sau al tablei, gospodăriile colective au reușit să reducă cheltuielile în proporție de 50-60 la sută. Folosul acestei metode nu trebuie însă mărginit la atît. La începutul anului 1959 în gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova au intrat mii de familii. Alte mii de țărani muncitori au format gospodării noi. Trebuiau construite grabnic grajduri, magazii, remize, cumpărate animale, plantați pomi. Statul a acordat credite în valoare de peste 29,8 milioane de lei. Suma e imensă, dar dacă gospodăriile colective tinere și cele care nu erau încă destul de puternice n-ar fi găsit soluții să construiască ieftin, volumul construcțiilor ridicate în 1959 ar fi fost mult mai mic, activitatea de producție a unităților cooperatiste ar fi fost stînjenită, dezvoltarea economică încetinită. Or, cu fonduri proprii și materiale din resurse locale, tînăra gospodărie colectivă din Dănceu și-a ridicat într-un an o magazie cu o capacitate de 40 de vagoane,

> ● *In anul ce a trecut, în gospodăriile agricole colective au fost date în folosință numeroase construcții noi necesare dezvoltării sectorului zootehnic. Astfel, în gospodăriile colective din regiunea Galați s-au terminat încă 251 grajduri pentru vaci, în regiunea Craiova 256, în regiunea București 209 etc. S-a acordat atenție și construirii de noi maternități pentru scroafe: 170 în gospodăriile colective din regiunea Constanța, 162 în cele din regiunea Galați, 122 în regiunea Timișoara etc.*
>
> ● In anul 1959 au fost construite și un mare număr de saivane: 133 în gospodăriile colective din regiunea Constanța, 104 în regiunea București, 38 în regiunea Oradea. 67 în regiunea Galați, 75 în regiunea Craiova etc.

două pătule în care încap 36 de vagoane de porumb, grajd de vaci pentru 120 de capete, 2 silozuri de cîte 100 de tone fiecare. Pe întreaga regiune fuseseră construite și date în folosință în primele 10 luni ale anului trecut grajduri de vaci pentru 22.477 de capete, maternități pentru 5.394 de scroafe, saivane pentru 40.760 de oi, cotețe pentru 51.192 de păsări, pătule cu o capacitate de 5950 de vagoane, silozuri în care pot fi murate peste 100.000 de tone de nutreț etc. Alte sute de construcții erau la începutul lunii noiembrie în faza de finisare.

Deci cheltuieli puține și putința de a ridica un volum mai mare de construcții, iată principalele rezultate ale înlocuirii unor materiale costisitoare cu altele ieftine.

Pe măsură ce gospodăriile se întăresc și au timp să-și ridice construcții pe îndelete ele organizează producerea cărămizii, țiglei, și a varului în cadrul unităților. In prezent zeci de gospodării din raioanele Gura Jiului, Cujmir, Segarcea, Băilești, Calafat își produc singure cărămida și țigla de care au nevoie. Altele exploatează, balastiere, cariere de piatră de construcție și piatră de var. Totodată între gospodării se încetățenește tot mai mult colaborarea; ele fac schimb de materiale și de meșteri.

Cît privește mîna de lucru trebuie spus că-n regiunea Craiova se folosesc cu totul accidental meșteri care nu sînt membri ai gospodăriilor colective. Organizați în brigăzi sau echipe, colectiviștii constructori lucrează pe bază de norme și sînt retribuiți la zile-muncă. Gospodăriile organizează adesea schimburi de experiență pentru constructori.

Datorită generalizării experienței s-a ajuns ca o construcție cu aceeași destinație și capacitate să nu aibă costuri care să difere de la gospodărie la gospodărie. In acest sens se poate da exemplul gospodăriilor colective Potelu, Vîrtop și Vădăstrița din raionul Corabia. Fiecare și-a construit magazie de cereale reducînd cu 50 la sută cheltuielile prevăzute în devizul localizat. Aceste gospodării și-au construit și pătule de porumb. Devizul localizat fixase să se cheltuiască 14.000 de lei pentru un pătul de 150 de tone. Pătulele au fost construite din scîndură, pe picioare de beton și au fost acoperite cu țiglă. Confecționînd scîndura din pomii izolați care existau în perimetrul gospodăriei și reducînd consumul de materiale cumpărate la ciment și fierul necesar, pentru pătule s-au cheltuit doar 8.000 de lei. Revin așadar doar circa 54 de lei pentru o tonă capacitate.

Costuri scăzute pe unitatea de capacitate, au obținut, de altfel, toate gospodăriile care au folosit chirpiciul, piatra și lemnul din resurse locale sau și-au produs singure cărămida și țigla. Astfel, gospodăria din Tia Mare a cheltuit la construcția saivanului sub 11 lei pe cap de oaie, iar cea din Vișina Nouă — la construcția grajdului — 500 de lei pe cap de vacă.

Rezultatele obținute la ridicarea construcțiilor de către gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova demonstrează încă odată că în fiecare unitate există rezerve imense care nu așteaptă decît pe gospodarul care să le pună în valoare.

M. MOTREANU

Folosind resurse locale am economisit 40.000 lei

In primăvara anului 1959 în gospodăria noastră colectivă au intrat și ultimele familii de țărani muncitori din sat. Pornind cu forțe sporite la lucru, ne-am propus între altele, să dezvoltăm cît mai mult sectorul zootehnic. Pentru aceasta însă, aveam nevoie de adăposturi bune pentru animale.

Am hotărît, așadar, să ridicăm, în primul rînd, un grajd pentru 100 de vaci și o maternitate pentru scroafe. Pentru a nu apela prea mult la credite de la stat, am folosit resursele locale. Schelăria am făcut-o din lemn, folosind în bună măsură salcîmii aflați în perimetrul gospodăriei. Pentru pereții grajdului și maternității am folosit pămînt nears amestecat cu paie. Pentru a căpăta un aspect frumos, pereții au fost tencuiți pe dinafară. Ca să prindă mortarul, noi am aplicat în lut sfărîmături mici de cărămidă. In toamnă am înlocuit tavanul din grinzi cu plăci de stufit, încît și interiorul a căpătat altă înfățișare.

Tot în 1959 am mai construit o magazie de cereale pentru 30 de vagoane și un saivan folosind și de data aceasta, în bună parte, resurse locale.

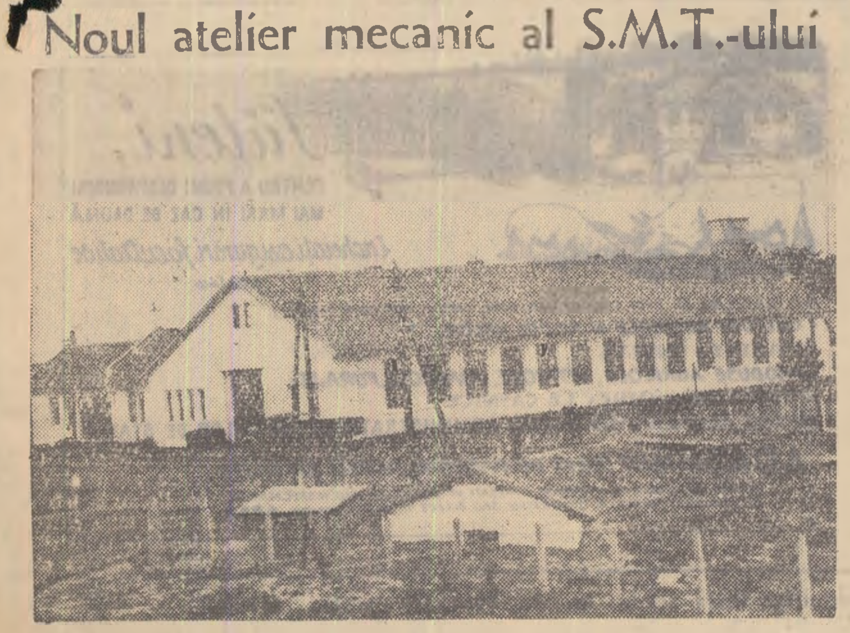
Economia obținută s-a ridicat, după calculele noastre la peste 40.000 de lei.

Dornici să extindem sectorul zootehnic am hotărît, potrivit planului nostru de producție, ca în anul 1960 să construim un atelier de tîmplărie și fierărie, o casă pentru administrația gospodăriei, o hală de păsări pentru 500 de capete și să prelungim maternitatea de scroafe cu încă 30 metri.

Și la aceste construcții vom folosi pe scară largă resursele locale. Cărămida o vom fabrica în gospodărie iar ca mînă de lucru vom folosi de data aceasta numai colectiviști care s-au specializat anul trecut în munca de construcții.

GH. SAMOILA
președintele gospodăriei agricole colective din satul Roseti — raionul Filimon Sîrbu

Noul atelier mecanic al S.M.T.-ului

Atelierul mecanic al S.M.T.-ului Niculești-Jianu, regiunea Galați

Așa am muncit noi pentru a reduce costul construcțiilor

Descoperirea și valorificarea cît mai deplină a rezervelor existente în unitățile economice în vederea reducerii consumurilor specifice la materii prime, materiale etc. și a altor cheltuieli de producție au stat în atenția plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959. In lumina acestor probleme puse de plenară noi cei care lucrăm în gospodăria agricolă de stat Balteni ne-am analizat de curînd munca. In ceea ce privește construcțiile noi am obținut unele succese pe linia reducerii consumurilor de materiale și deci și a cheltuielilor.

Intre altele, G.A.S. Balteni a avut de construit în 1959, patru pătule, un atelier mecanic, instalația electrică și instalația de apă la secția Cornățel, o baie comună, o anexă la cantină. In afara construcțiilor noi am avut de executat și numeroase reparații capitale la 11 grajduri, crescătoria de păsări, rețeaua de apă etc. Deci volumul investițiilor a fost destul de important.

Ca să reducem costul lor am căutat să valorificăm rezervele locale. Astfel, am folosit balast și nisip din cariera gospodăriei reușind să dăm un material de bună calitate și cu 10 lei per m.c. mai ieftin decît prețul prins în deviz. Pentru scăderea prețului de cost am recurs și la recondiționarea materialului lemnos provenit din demontări de schele și cofraje. Astfel, din stîlpii de la atelierul mecanic am făcut căpriori pentru construirea anexei la cantină, iar scîndura s-a întrebuințat la astereală și la confecționarea de jghiaburi și padocuri.

Reducerea consumului prin proiecte mai economice și manipularea materialelor cu grijă au fost de asemenea, o sursă de micșorare a cheltuielilor. La crescătoria de păsări, de pildă, erau planificate 1953 de kg de ciment, dar s-au întrebuințat numai 1.850 kg.

Orice gospodărie agricolă de stat are, datorită volumului mare al reparațiilor capitale, posibilitatea de a înlocui cantități însemnate de materiale noi cu materiale vechi, recuperate. Lucrînd cu multă grijă noi am sporit simțitor procentul de materiale recuperabile. Astfel, pentru reparația capitală a unui grajd de vaci se prevedea prin plan pierderea a 30 la sută din țigla cu care era acoperit. Noi am redus procentul de pierdere la zero. Se înțelege deci că recuperînd această țiglă acoperișul ne-a costat mai puțin cu aproape 30 la sută. La fel au decurs lucrurile și în privința materialului lemnos și a cărămizilor care, deasemenea, au fost recuperate în întregime.

Documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R. arată că o sarcină importantă este darea cît mai urgentă în exploatare a construcțiilor. In 1959 noi n-am reușit să realizăm întocmai această sarcină. Suntem siguri însă că anul acesta, toate construcțiile vor fi date în exploatare înainte de termen. Prin scurtarea timpului de execuție și darea construcțiilor în folosință, înainte de termen, vom mări și mai mult eficacitatea investițiilor.

CONSTANTIN RADULESCU
tehnician constructor
la G.A.S. Balteni, raionul Răcari

Stație de tratat semințe

Stația de tratat și calibrat semințe din Furculești, raionul Alexandria
Foto: D. CONSTANTINESCU

In ziua recepției...

Pe la ceasul prînzului, o mașină intră în ograda gospodăriei. Un om încălțat cu bocanci de schi și purtînd pantaloni bufanți coborî din mașină și o porni prin gospodărie. Se opri la grajdul în construcție, trecu pe la castelul de apă ce trebuia terminat pînă la mijlocul lunii decembrie. Apoi veni la locul unde se înălțau pătulele.

— Ați mai poposit pe la noi tovarășe Rogojan? întrebă un muncitor.

— Cine-i tovarășul? se interesează cineva.

— Delegatul Trustului, inginerul Rogojan, explică primul. Ne ajută adesea...

— Il căutam pe tov. Moldovan Ludovic, pe tehnicianul constructor al gospodăriei, grăi drept răspuns cel întrebat.

— Il găsiți la birou, se auzi glasul altui muncitor. Il văzu cineva chiar adineauri. L-a și chemat să vină aici. Dar a răspuns că are treburi.

★

...A venit și ziua recepției. Directorul gospodăriei de stat Satu Mare (unde se petreceau cele de mai sus) delegatul Trustului și ...bineînțeles tehnicianul Moldovan Ludovic, începură a cerceta pătulele.

— Vedeți ce mîndre-s? zicea umflîndu-se în pene, tov. Moldovan.

— De mîndru ce-i, e gata să cadă, îl făcu atent, inginerul Rogojan... Ia te uită! Stîlpii se reazimă pe grindă numai cu ajutorul... cepului. Retezarea lor s-a făcut alandala, oblic...

Merseră mai departe.

— Dar ăsta așa-i că... mai încercă Moldovan.

— Chiar așa e... Și aici cepurile au fost tăiate mai înalte decît lăcașurile lor. Ia te uită. Și contravînturile și rigidizările scheletului îs prinse la voia întîmplării...

— Pe mine, încercă să explice Moldovan, mă bate gîndul că poate vreun lucrător...

— Bine că te bate gîndul și nu vîntul, că acum pătulele ar fi venit grămadă peste noi.

...La nu mai puțin de 8 pătule, defecțiunile erau asemănătoare.

— Ce-i de făcut? întrebă directorul gospodăriei.

— Tovarășul Moldovan să refacă lucrarea cu banii săi, răspunse delegatul Trustului, notînd într-un carnet. Legăturile și îmbinările să fie prinse cu cîte 2 scoabe. Să fie corectate îmbinările în așa fel încît să se evite adunarea apei de ploaie și zăpadă în găurile tăiate la dimensiuni mai mari decît trebuie... Să fie prinși toți stîlpii în direcția transversală cu tiranți din oțel — beton, pentru a se evita ruperea cepului la încărcarea silozului...

★

...Nu știm dacă între timp defecțiunile constatate la construcția celor 8 pătule au fost înlăturate. Dar n-ar strica dacă delegatul Trustului Gostat Baia Mare ar controla în ce măsură cele hotărîte în procesul verbal, în ziua recepției, au fost duse la îndeplinire.

ION DRINCU

Pe SCURT

● In comuna Mihăești, regiunea Pitești, a fost terminată recent construcția unui centru de însămînțări artificiale. Centrul cuprinde un pavilion cu mai multe birouri, un grajd pentru animale, o ghețărie, un fînar etc.

● *Zilele trecute, la gospodăria agricolă colectivă din Cruceni, raionul Arad, a fost terminată construcția unei puiernițe cu o capacitate de 1.000 de capete de pui, a unei maternități pentru 36 de scroafe și a unui saivan pentru 350 de oi.*

● In afară de construcțiile de clădiri propriu zise, în anul 1959 au fost realizate și importante lucrări de electrificare și canalizare în unitățile agricole de stat. De exemplu, la S.M.T. Vlaici — regiunea Pitești — s-au executat lucrări de electrificare, la centrul școlar Slatina instalație de canalizare, la S.M.T.-urile Costești și Drăgășani lucrări necesare alimentării cu apă etc.

In cîteva RÎNDURI

● Pentru dezvoltarea sectorului avicol, gospodăriile colective au construit și dat în folosință numeroase obiective. Astfel, în regiunea Timișoara s-au dat în exploatare 87 de cotețe pentru păsări, în regiunea Galați 171, în regiunea București 97, în regiunea Constanța 210 etc.

● *Gospodăria agricolă colectivă din Ațel, regiunea Stalin, a obținut în 1959 un venit bănesc de peste 1.150.000 de lei. Aceasta a permis colectivei să investească sume importante pentru construirea unui grajd, pentru 80 de vaci de lapte, a unei maternități pentru scroafe și a unei magazii cu o capacitate de 36 de vagoane. In acest an, gospodăria colectivă va mai construi un saivan pentru oi, o remiză pentru atelaje și două ateliere.*

● La noua stațiune de mașini și tractoare de la Smeeni, regiunea Ploești au fost terminate în 1959 numeroase construcții. Dintre acestea enumerăm: un atelier mecanic, o remiză cu o suprafață de 500 m.p., un depozit de carburanți, 8 apartamente pentru familiști și un grup social.

● *La gospodăria de stat Costești Vale, regiunea Pitești, costul unor pătule cu remize — cu o capacitate de 20 de vagoane fiecare — a fost redus cu 15 la sută, față de proiectul inițial. De asemenea, la gospodăriile de stat Mereni și Răteasca din regiunea București, costul unor grajduri pentru porcine a fost redus cu 6 la sută față de documentația întocmită.*

Cînd lași totul în seama constructorilor

Realizările obținute la îndeplinirea planului de construcții de către gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești sînt cu mult mai mici decît cele dobîndite în cadrul celorlalte trusturi gostat din țară. Din cele 94 de obiective planificate pentru 1959 au fost date în folosință doar 58. Care să fie cauza?

La această întrebare, tov. ing. Voicu Gheorghe, din serviciul de construcții al Trustului Gostat Ploești, ne-a răspuns:

— Foarte slabe rezultate au fost obținute în anul 1959, de către întreprinderea nr. 3 a T.R.C.-ului. In raionul Buzău, unde și-a desfășurat activitatea această unitate, construcțiile respective — între care 2 grajduri pentru porci, o magazie de cereale și 2 pătule la gospodăria agricolă de stat Stîlpu, un grajd de vaci, 5 pătule și o magazie de cereale la gospodăria agricolă de stat Cilibia etc. — au fost realizate abia în procent de 60—75 la sută. Indeosebi în cel de al 4-lea trimestru al anului trecut, conducerea T.R.C.-ului n-a asigurat mîna de lucru necesară, lucrările stagnînd uneori zile de-a rîndul. Nu e mai puțin adevărat, că nici conducerile gospodăriilor de stat respective n-au sprijinit în mod activ munca pe șantiere. La gospodăria de stat Mărăcineni, de exemplu, unde sînt în lucru 15 obiective importante (între care 2 maternități pentru scroafe, 2 hale pentru păsări, o magazie de cereale, 2 locuințe pentru familiști etc.), conducerea gospodăriei a lăsat ca întreprinderea nr. 3 de construcții să rezolve totul. Ori, în situația de care am amintit mai sus, consiliul gospodăriei ar fi putut acționa cel puțin în vederea asigurării brațelor de muncă de care a fost nevoie.

Explicația primită din partea serviciului de construcții al Trustului Gostat Ploești nu este completă. Rămînerea în urmă a lucrărilor în gospodăriile de stat din această regiune s-a datorat și neîndrumării ca și necontrolării în muncă a unor tehnicieni. La gospodăria de stat Cîndești, de exemplu, construcția unui siloz pentru fructe și a unui pătul a bătut pasul pe loc, deoarece tehnicianul Engerlein Maximilian a dovedit delăsare în activitatea lui de zi cu zi. Lucrîndu-se în regie proprie, aci ar fi fost cazul ca consiliul gospodăriei să fi luat din vreme măsuri pentru lichidarea lipsurilor.

La rîndul lor, tovarășii din serviciul de construcții al Trustului Gostat ar fi avut datoria să intervină operativ trăgîndu-i la răspundere pe tehnicienii care neglijează munca de construcții. La altă gospodărie — cea din Răducești — tehnicianul constructor a fost repartizat de către conducerea unității respective să lucreze o vreme în cu totul alt sector, în loc să îndrume munca de ridicare a pătulului de porumb în capacitate de 20 de vagoane și a remizei pentru mașini.

Din deficiențe ca cele de mai sus, este necesar să se tragă învățăminte. Se impune în primul rînd să fie luate măsuri (asigurarea materialelor, a brațelor de muncă necesare etc.) ca obiectivele începute în anul 1959 să fie terminate cît mai grabnic. De asemenea, pentru realizarea la timp și în bune condiții tehnologice a planului de construcții pe anul 1960 (care cuprinde între altele 23 de grajduri pentru taurine, 6 saivane mari, 3 magazii de cereale, 6 locuințe pentru familiști etc.) trebuie să fie urgentată elaborarea documentației necesare. In această privință, socotim că termenul de elaborare a documentației, stabilit de către Trust pînă la 1 martie 1960, este prea îndepărtat.

De asemenea, considerăm că este necesar ca gospodăriile să fie îndrumate a realiza o bună parte a lucrărilor de construcție în regie proprie.

I. ALEXANDRU

MĂSURI PENTRU O MAI BUNĂ ACTIVITATE ÎN 1960

Una dintre principalele probleme asupra căreia consiliile gospodăriilor de stat din regiunea Baia Mare și-au concentrat atenția în anul 1959, a fost terminarea și darea în exploatare la vreme a construcțiilor planificate.

Aceasta a făcut ca planul inițial de construcții pe anul 1959 să fie realizat la 1 decembrie în procent de 109 la sută. Intre altele, la data de mai sus fuseseră terminate și date în folosință 93 de pătule, 10 grajduri pentru vaci, ateliere mecanice, saivane, grajduri pentru porci, locuințe muncitorești etc.

In general, construcțiile executate în anul 1959 în gospodăriile de stat din regiunea Baia Mare au fost realizate în bune condiții tehnice. In plus, trebuie subliniat că nu s-au înregistrat decît puține lipsuri calitative și au fost respectate cu strictețe baremurile de cheltuieli.

Urmărindu-se să fie traduse în viață sarcinile trasate de către Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 cu privire la reducerea prețului de cost al construcțiilor, au fost stabilite din timp o serie de importante măsuri tehnico-organizatorice în scopul reducerii cheltuielilor la obiectivele ce se vor ridica în anul 1960. Astfel pentru construcția grajdurilor de vaci s-a stabilit să se suprime complet tavanul din grinzi, scînduri, și lipituri de lut cu paie, executîndu-se în schimb o izolație termică din plăci de stufit, direct pe căpriorii șarpantei. Pe această izolație se va turna o șapă de ciment în vederea realizării unei suprafețe netede peste care se va așeza stratul de izolație hidrofugă compus din 2 rînduri de carton asfaltat și 3 rînduri de bitum.

Tot în scopul reducerii prețului de cost al lucrărilor, gospodăriile agricole de stat care au constructori pricepuți și conștiincioși, vor suprima la grajdurile de vaci și rîndul dublu de stîlpi precum și grinzile longitudinale. In schimb, aci va fi executată cîte o șarpantă din ferme simple triunghiulare (ansamblul de rezistență al acoperișului) făcută din lemn rotund.

Numai prin aplicarea acestei măsuri potrivit antecalculelor, se va obține o economie de material lemnos de circa 30 de metri cubi la fiecare grajd. (Pînă acum se foloseau 67 de metri cubi).

In afara acestora, conducerea Trustului Gostat Baia Mare a luat de curînd și alte măsuri menite să ducă la îmbunătățirea muncii pe șantiere.

De exemplu, s-a stabilit ca la toate lucrările să se studieze, înaintea începerii documentației respective, dacă există sursă de apă în apropierea locului noii construcții. Pe viitor, nu se va admite sub nici un motiv amplasarea vreunui grajd, atelier etc. dacă nu este asigurat și debitul de apă necesar.

Incepînd din anul 1960, se va căuta ca distanța între grajduri să fie minimă (de preferință sub 25 de m.) ca astfel să nu se irosească — așa cum s-a făcut în multe locuri pînă acum — din terenul arabil al gospodăriilor.

Una dintre măsurile foarte importante luate de Trust constă în aceea că, începînd din anul 1960, toate grajdurile pentru tineretul taurin se vor executa cu stabulație liberă. In acest scop, se vor folosi proiectele directoare pentru grajduri cu stabulație fixă, la care se va elimina o iesle, iar la capete se vor prevedea adăpători. Grajdul respectiv, în care se vor asigura cîte 3 m.p. pentru fiecare cap de tineret, va fi împărțit în două, în scopul separării eventuale a tăurașilor de juninci. Totodată, ieslea va fi ridicată cu încă 40 cm. față de proiectul inițial, pentru a se face loc plusului de gunoi de grajd (care se evacuează numai în primăvară, așternîndu-se în schimb zilnic alte paie proaspete pe jos).

Alături de grajdurile cu stabulație liberă, vor fi construite în mod obligatoriu silozuri cu o capacitate care să asigure cel puțin 10 tone de nutreț insilozat pe cap de tineret furajat.

S-au luat măsuri și în vederea protejării materialului lemnos al construcțiilor împotriva incendiilor material ce va fi impregnat cu soluție ignifugă. De altfel, s-a trasat sarcina ca ignifugarea lemnăriei să se facă și la lucrările de construcții executate în 1959 și mai înainte care nu sînt protejate împotriva incendiilor.

Intrucît s-a constatat că în anul 1959, în unele gospodării de stat din regiunea Baia Mare nu s-au respectat pe deplin condițiile de calitate, s-a hotărît ca începînd din anul 1960, recepția construcțiilor să se facă numai după ce vor fi remediate eventualele lipsuri constatate.

In sfîrșit, gospodăriilor de stat li s-a atras atenția să nu mai încadreze la lucrările de construcții personal necalificat și deci necompetent (cum s-a întîmplat la gospodăria de stat Mihăeni) care frînează de cele mai multe ori buna desfășurare a lucrărilor — și să respecte întocmai proiectele date de către Trustul Gostat. Nerespectînd recomandările Trustului Gostat, G.A.S. Chereușa a modificat lungimea și lățimea unor pătule cît și soluția tehnică după care trebuiau construite: terenul fiind în pantă nu s-au făcut construcții în trepte ci la același nivel fapt ce a făcut ca pe o latură a pătulelor să fie necesari stîlpi mai mari. Inlocuirea soluției tehnice date de către Trust a scumpit construcția cu 25 la sută.

Este sigur că respectîndu-se integral măsurile de mai sus, acordîndu-se îndeosebi toată atenția bunei organizări a șantierelor și aprovizionării ritmice și la vreme cu materiale precum și întocmirii urgente a documentațiilor necesare, gospodăriile de stat din regiunea Baia Mare își vor putea realiza planul de construcții pe 1960 înainte de termen și la un preț de cost redus.

Ing. ROMASCIUC ȘTEFAN
și AL. OLTEA

Apropiata lansare a unor puternice rachete

O nouă victorie a U.R.S.S. în cucerirea spaţiului cosmic

După cum se ştie, agenţia TASS a transmis de curînd un comunicat prin care se arată că U.R.S.S. a creat o puternică rachetă, cu ajutorul căreia se vor lansa sateliţi grei ai Pămîntului şi se vor efectua zboruri cosmice spre planetele Marte şi Venus.

Comunicatul agenţiei TASS a stîrnit în întreaga lume un deosebit interes. Peste tot s-a recunoscut superioritatea incontestabilă a ştiinţei şi tehnicii sovietice faţă de ţările capitaliste. Astfel, un corespondent al ziarului „New York Times" într-un articol privitor la noul succes al U.R.S.S. scrie:

„Apropiatele experimentări de către Uniunea Sovietică a unei noi gigantice rachete în partea centrală a Oceanului Pacific, confirmă avertismentele multor specialişti de ai noştri în problemele Cosmosului, în sensul că poziţia Statelor Unite în cursa cosmică se înrăutăţeşte mereu".

La rîndul său, ziarul „Washington Post And Times Herald", ocupîndu-se de unele comentarii ale oamenilor de ştiinţă americani, arată că aceştia au remarcat că Uniunea Sovietică „posedă deja rachete destul de puternice pentru a plasa un satelit avînd pe bord un om, pe o orbită în jurul Pămîntului, sau pentru a asigura ajungerea în Lună a unei rachete înzestrate cu aparatură". Acelaşi ziar relatează că oamenii de ştiinţă americani consideră că apropiatele experienţe cu noile rachete sovietice vor duce poate curînd la soluţionarea problemei zborurilor interplanetare.

Ziarul francez „Le Figaro", comentînd comunicatul agenţiei TASS, declară: „Este de aşteptat ca ruşii să uluiască din nou lumea cu realizări senzaţionale". Comentînd acelaşi comunicat, ziarul „Combat" subliniază că apropiatele experienţe „cu o rachetă foarte puternică destinată lansării unui satelit greu pe Venus şi Marte este ceva senzaţional".

„Ruşii i-au întrecut pe alţii mai mult decît se putea presupune", scrie şi corespondentul din New York al ziarului danez „Berlingske Tidende".

Aşa cum anunţa deunăzi agenţia Agerpres, ziarele bulgare au publicat articole redacţionale şi alte materiale consacrate apropiatei lansări de către U.R.S.S. a unor puternice rachete cosmice. Intr-un articol al său, ziarul „Rabotnicesko Delo" subliniază că lansarea rachetelor sovietice în regiunea Pacificului este consacrată scopurilor exclusiv paşnice care vor servi numai cauzei ştiinţei şi progresului. De aceea, toţi oamenii iubitori de pace de pe glob se bucură de succesele oamenilor de ştiinţă sovietici.

Mii de articole apărute în presa din întreaga lume constituie un îndreptăţit elogiu adus celei mai înaintate ţări din lume, oamenilor sovietici care au obţinut strălucitele succese în domeniul ştiinţei şi tehnicii, în aplicarea marilor descoperiri în folosul omenirii. „O nouă ştire senzaţională din Rusia sovietică cu privire la rachete a stîrnit admiraţie şi uimire în special în S.U.A.". „Moscova este sigură de succesul proiectatelor experienţe". „Noua surpriză a lui Hruşciov în domeniul construcţiei de rachete". Mulţi dintre cei care au făcut asemenea declaraţii din ţările capitaliste, nu sînt nici pe departe prieteni ai Uniunii Sovietice. Declaraţiile lor sînt făcute cu amărăciune, fiind nevoiţi a recunoaşte că U.R.S.S a întrecut cu mult S.U.A. şi că distanţa dintre cele două puteri în domeniul realizării rachetelor, va continua să se accentueze şi în viitor.

Vorbind despre aceasta, Witkin, corespondentul ziarului „New York Times", declară cu amărăciune că anul 1960 va fi pentru lumea occidentală „cel mai sumbru din cei trei ani care au trecut de la lansarea primului satelit". Intr-adevăr, pentru adepţii „războiului rece", succesele Uniunii Sovietice constituie o mare decepţie. Ei îşi dau din ce în ce mai mult seama nu numai de falimentul politicii „de pe poziţii de forţă" dar şi de faptul că în întrecerea paşnică dintre cele două sisteme economice şi sociale, victoria va fi, fără discuţie, de partea sistemului socialist.

Spre deosebire de adepţii războiului şi ai politicii de pe „poziţii de forţă", oamenii iubitori de pace se bucură din toată inima de succesele U.R.S.S. Ei ştiu că orice pas înainte al oamenilor sovietici este o garanţie în plus că pacea va fi asigurată; de aceea, orice veste despre un nou succes al U.R.S.S. stîrneşte un uriaş entuziasm în rîndurile lor.

Alături de toate popoarele lumii, poporul nostru se bucură din plin de noua victorie a Uniunii Sovietice şi îi urează ca anul 1960 să fie un an plin de victorii asemănătoare în toate domeniile de activitate. Aceasta pentru întărirea păcii în lume, pentru binele întregii omeniri.

Opinia publică condamnă cu asprime provocările fasciste din R. F. Germană

Ţările iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică au semnalat în repetate rînduri faptul că în Republica Federală Germană au fost create condiţii prielnice renaşterii şi activităţii organizaţiilor fasciste. Neîndeplinirea de către autorităţile de la Bonn a acordului de la Potsdam, acord prin care se urmărea desfiinţarea tuturor rădăcinilor fascismului, persecutarea sîngeroasă a forţelor progresiste, politica de pregătiri războinice şi încercările de a împiedica o înţelegere între Est şi Vest au încurajat rămăşiţele naziste să treacă la acţiune. Germania occidentală a fost împînzită de o serie de organizaţii care sub diferite denumiri desfăşoară, cu aprobarea şi cu sprijinul autorităţilor vest-germane, o activitate tipic fascistă şi revanşardă.

In ultimul timp, adică tocmai în momentul în care datorită iniţiativelor ţărilor iubitoare de pace a avut loc o înseninare a atmosferei internaţionale, aceste organizaţii şi-au intensificat acţiunile provocatoare. După cum relatează agenţiile de presă, într-o serie de localităţi din R.F. Germană, ca de pildă, Köln, Dortmund, Nürnberg, Offenbach şi altele bande de nazişti au profanat cu inscripţii şi lozinci fasciste şi antisemite monumente ridicate în memoria victimelor hitlerismului şi clădiri publice, au organizat procesiuni purtînd steaguri vest-germane cu cruci încîrligate şi cîntînd cîntece naziste.

Este semnificativ faptul că asemenea provocări fasciste au avut loc atît în Germania de vest, cît şi în alte ţări occidentale, ceea ce demonstrează că este vorba de o acţiune organizată, condusă de un centru. După cum sublinia ziarul „Berliner Zeitung" din Germania occidentală acţiunile de provocare antisemite dintr-o serie de ţări occidentale au fost organizate de serviciul de spionaj de la Bonn al fostului general hitlerist Gehlen, care are în serviciul său foşti „oameni de încredere" ai Gestapoului aflaţi peste graniţă, precum şi oameni care în trecut şi-au făcut serviciul în străinătate în cadrul trupelor S.S. Serviciul lui Gehlen a acţionat la dispoziţiile date de „conducerea centrală pentru apărarea psihologică" de la Bonn.

Acţiunile provocatoare ale naziştilor au stîrnit o vie indignare şi dezaprobare în rîndul maselor muncitoare din Germania, ca şi din Anglia, Italia, Franţa, Suedia, Norvegia, Olanda. Sindicatele muncitoreşti, personalităţi politice şi culturale, oameni de cele mai diferite convingeri politice, au înfierat cu vigoare provocările huliganilor fascişti, cerînd luarea de măsuri radicale împotriva banditilor nazişti. „A sosit momentul să se treacă la contraacţiune, să se ia măsuri care să nu fie numai la suprafaţă, ci care să pătrundă pînă la rădăcinile acestor realităţi — scria ziarul vest-german „Neue Rheinzeitung" în legătură cu ieşirile huliganice şi rasiste care au avut loc în R.F. Germană. Opinia publică nu poate fi mulţumită cu atitudinea pe care au luat-o guvernanţii Germaniei occidentale faţă de provocările fasciste. Aceştia au încercat în mod făţarnic să-şi exprime „regretul" pentru acţiunile elementelor fasciste care „au întrecut măsura". Nemulţumirea aceasta este cu atît mai firească cu cît, aşa cum se exprima în cadrul unei cuvîntări ţinute la München, Erwin Essl, deputat în Landtag din partea P.S.D.G. „guvernul R. F. Germane este vinovat de reînvierea antisemitismului şi a spiritului antidemocratic în Germania occidentală". Astăzi nu mai e un secret pentru nimeni faptul că în Germania occidentală foştii hitlerişti se bucură de protecţia oamenilor care ocupă posturi de răspundere. Ba mai mult. Mulţi criminali şi foşti nazişti, oameni pe conştiinţa cărora apasă crime grele săvîrşite în timpul hitlerismului, s-au cocoţat în funcţii importante în aparatul de stat şi fac parte chiar din guvernul lui Adenauer, cum este cazul ministrului refugiaţilor, Oberländer şi al ministrului de Interne, Schröder. O epurare a naziştilor ar trebui să înceapă chiar cu cabinetul guvernului federal.

Grăitoare pentru situaţia din R. F. Germană sînt şi sublinierile făcute de revista britanică „New Statesman", care scrie printre altele: „In ultima decadă dr. Adenauer a creat climatul în care înfloreşte doctrina nazistă. Adenauer a primit în măsură din ce în ce mai mare în guvern şi administraţie oameni care au crescut în cadrul mecanismului nazist. Göringii şi Göbbelsii au pierit, dar Krupii se dezvoltă mai departe". In continuare revista arată că în Germania nu există autorităţi care să ia măsurile necesare pentru curmarea acestei situaţii deoarece „şefii de poliţie din Aachen, Bonn, Dortmund, Düsseldorf, Essen, Gelsenkirchen, Köln — pentru a numi numai cîţiva — au deţinut cu toţii funcţii înalte în cadrele S.S.-iste; din judecătorii vest germani peste 1.000 au avut sub Hitler funcţii asemănătoare".

Subliniind că „o parte din vină pentru această situaţie o poartă Occidentul", revista britanică face următoarea recunoaştere semnificativă: „Noi am crescut din nou animalul de pradă german sperînd că îl vom putea transforma într-un cîine de pază".

Dezmăţul fascist în Germania occidentală se desfăşoară în vreme ce autorităţile din această ţară îşi îndreaptă tăişul represiv nu împotriva bandelor fasciste, ci împotriva forţelor democratice, împotriva cetăţenilor care se împotrivesc militarismului şi pregătirilor de război şi se pronunţă pentru pace. Pînă acum în R. F. Germană au fost interzise 400 de organizaţii democratice. La Düsseldorf şi Dortmund continuă mîrşavele procese înscenate membrilor comitetului vestgerman pentru apărarea păcii şi tinerilor care au luat parte la Festivalurile Tineretului pentru pace şi prietenie între popoare. Iar toate acestea se petrec în vreme ce huliganii fascişti surprinşi de poliţie dedîndu-se la acţiuni provocatoare au fost puşi în libertate chiar în aceeaşi zi.

Opinia publică mondială, forţele iubitoare de pace de pretutindeni condamnă cu toată hotărîrea mîrşavele provocări fasciste. Popoarele, în memoria cărora sînt încă vii cumplitele crime săvîrşite de hitlerişti, îşi ascut vigilenţa împotriva şobolanilor „ciumei naziste" care ar dori să semene din nou pămîntul cu milioane de cadavre şi morminte.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

In vizită la asociaţia sportivă „VOINŢA" din comuna Troiţa

Sediul asociaţiei sportive „Voinţa" din comuna Troiţa, raionul Tîrgu Mureş, nu este prea mare. In schimb este foarte primitor, aşa cum sînt de altfel şi membri acestei asociaţii sportive săteşti. De cum intri aici privirea îţi este atrasă de numeroasele cupe, plachete şi fanioane expuse într-o vitrină simplă. Despre istoricul acestor cupe ca şi despre activitatea sportivă din comună ne-a vorbit cu multă pasiune tov. **György Szabo**, secretarul asociaţiei.

„Asociaţia sportivă din comuna noastră a luat fiinţă la 22 noiembrie 1957. La început am avut doar vreo 100 de membri, care duceau o activitate sporadică. Apoi însă, numărul membrilor înscrişi în U.C.F.S. a crescut simţitor, aşa cum s-a dezvoltat şi activitatea asociaţiei noastre. Astăzi avem 280 de membri, dintre care vreo 60 sînt fete. Avem secţii de atletism, volei, fotbal, schi, şah şi tenis de masă, care desfăşoară o frumoasă activitate. De altfel, cupele şi plachetele pe care le vedeţi aici în vitrină confirmă acest lucru. Ele au fost cucerite în întrecerile cu diferite echipe din Regiunea Autonomă Maghiară şi cu echipe din alte regiuni ale ţării. De un frumos prestigiu se bucură tînăra noastră echipă de volei fete. Dar, să vă spun cum a fost creată această echipă, care numără o serie de tinere eleve, fiice de ţărani întovărăşiţi, cum sînt **Pirosca Sandor, Rachel Nagy, Ema Sandor, Margareta Bolog, Ema Sass, Catalină Ujfalvi, Ema Pastor.**

In toamna anului 1957 s-a organizat în comuna noastră faza regională a campionatului de calificare la volei feminin, la care au participat numeroase echipe din Regiunea Autonomă Maghiară. Intrecerile au fost foarte disputate şi au fost urmărite cu mult interes de tinerele din comună. Această competiţie a făcut o bună propagandă voleiului, şi ne-a determinat să închegăm şi noi o echipă, care a participat apoi la diferite concursuri. In anul 1958 echipa noastră, deşi foarte tînără, a reuşit să cîştige cupa şi titlul de campioană a raionului Tîrgu Mureş. Apoi, succesele au urmat... Anul acesta, la Spartachiada de vară am cîştigat, pe rînd, etapa raională, etapa regională, etapa interregională şi ne-am calificat pentru turneul final pe ţara. De asemenea, echipa a cîştigat etapa raională a Spartachiadei fetelor şi „Cupa Eliberării".

Mai avem şi o echipă de volei a pionierelor, care s-a clasat pe primele locuri la etapele: raională şi regională a Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor.

O frumoasă comportare au avut şi echipele de tenis de masă şi şah, care s-au clasat pe primele locuri la Spartachiada fetelor. La şah s-au remarcat tinerele **Vilma Torok** şi **Rafila Nagy**, care fac parte şi din echipa de volei".

Apoi, tov. Gyorgy Szabo ne-a vorbit despre baza sportivă, arătîndu-ne că tinerii din comună au amenajat, anul acesta, două terenuri de volei, unde s-au desfaşurat finalele primei ediţii a „Cupei Agriculturii", competiţie la care au participat 12 echipe (băieţi şi fete) din regiunile Stalin, Oradea, Baia Mare, Hunedoara, Cluj şi Autonomă Maghiară.

★

Din cele arătate mai sus se poate vedea că tinerii din comuna Troiţa îndrăgesc şi participă intens la activitatea sportivă, care are premize frumoase de dezvoltare. Cu mai mult sprijin din partea organelor locale şi din partea consiliului raional U.C.F.S. Tîrgu Mureş, membri asociaţiei sportive „Voinţa" vor putea pe viitor să obţină rezultate sportive şi mai bune.

M. L.

Mai multă atenţie echipelor de juniori!

O preocupare de seamă a asociaţiilor sportive săteşti este de a atrage pe terenurile şi sălile de sport un număr cît mai mare de tinere şi tineri care să participe la diferite competiţii şi concursuri, creînd astfel o masă însemnată de sportivi. Din rîndurile acestora se pot recruta apoi elementele talentate care să promoveze în echipele de seniori, înlocuind pe jucătorii vîrstnici care nu mai fac faţă în competiţiile oficiale.

Această preocupare se poate remarca la asociaţia sportivă „Unirea" din Videle, care are echipă de fotbal juniori în campionatul regiunii Bucureşti, aflată pe locul 6 în seria I-a, la asociaţia sportivă „Flamura Roşie" din comuna Brînceni, raionul Alexandria, a cărei echipă de fotbal juniori se află pe locul 7 în campionatul regional, la asociaţia sportivă „Tractorul"-S.M.T. Tătărăşti, raionul Olteni etc. De asemenea, putem menţiona iniţiativa clubului sportiv „Recolta" care a creat anul trecut o echipă de handbal juniori (antrenor C. Negrău) şi care participă la diferite competiţii sportive, obţinînd rezultate meritorii. In această echipă s-au format o serie de jucători talentaţi care au fost folosiţi recent în prima echipă şi au dat un randament foarte bun.

Sînt însă şi unele cluburi şi asociaţii sportive care nu se preocupă de echipele de juniori şi de creşterea cadrelor tinere. Printre acestea se numără asociaţiile sportive: „Unirea"— G.A.S. Mînăstirea, raionul Olteniţa, „Spicul" — G.A.C. Căzăneşti, raionul Slobozia, „Tractorul" — Centrul Mecanic Drăgăneşti — Vlaşca, „Avîntul" — G.A.C. Curcani, raionul Olteniţa, „Recolta" — G.A.S. Domneşti şi altele. Aceste asociaţii sportive săteşti socotesc problema juniorilor ca un lucru de mai puţină importanţă în buna desfăşurare a activităţii lor competiţionale. De pildă, se poate arăta că în timp ce echipa de fotbal „Unirea" — G.A.S. Mînăstirea se află pe primul loc în seria a II-a după terminarea turului campionatului regiunii Bucureşti, formaţia de juniori a acestei asociaţii sportive se află la periferia clasamentului, pe penultimul loc. Desigur că acest lucru se datoreşte faptului că asociaţia sportivă „Unirea" — G.A.S. Mînăstirea nu se ocupă de echipa de juniori. Şi ne întrebăm, de ce?... Pentru ca apoi, cînd vor fi indisponibilităţi în prima echipă, conducerea acestei asociaţii sportive să dea... din colţ în colţ, sau să înceapă goana după jucători de la alte echipe, aşa cum face „Unirea" Buftea, s-au cum vrea să facă „Recolta" — G.A.S. Domneşti, care, în loc să-şi crească cadre tinere din comunele respective apelează la sportivi din oraşul Bucureşti?

Aceste asociaţii sportive ar putea să ia exemplu de le echipa „Partizanul" — G.A.S. Dragalina, raionul Călăraşi, care se ocupă de juniori şi a promovat o serie de elemente tinere în prima formaţie, cum sînt Iancu Constantin şi Alex. Măruntu.

Conducerile asociaţiilor sportive săteşti nu trebuie să umble după rezultate de performanţă imediate. Ele trebuie să se preocupe de creşterea cadrelor tinere din comunele şi satele unde activează. Trebuie în primul rînd, să se ocupe ca să aibă o masă cît mai însemnată de sportivi tineri şi să le asigure o activitate permanentă, organizînd diferite competiţii şi concursuri sportive pe plan local. Numai în felul acesta vor putea obţine şi rezultate bune.

M. LERESCU

NEGRU pe ALB

In noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, prin o sută lovituri de tun, a fost proclamată independenţa Camerunului (Africa).

Atunci orice om integru
Bucuros şi-a zis în sine:
„Pentru Continentul Negru
Anul Nou... începe bine!"

VEŞTI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Pepeni în Kamciatka

In toamna aceasta, în satul Milkovo din Kamciatka, s-a întîmplat un lucru emoţionant: colhoznicii din localitatea „Stalin" au deschis un chioşc pentru vînzarea... pepenilor verzi, cultivaţi chiar de ei. Pînă atunci, pepenii verzi erau aduşi aci din regiunile centrale ale ţării şi erau socotiţi o raritate în aceste locuri.

Şi, dintr-o dată, pepeni verzi, cultivaţi în condiţiile aspre ale climei din Kamciatka unde numai în 2 luni, din 12, nu sînt geruri. A fost un prilej de uimire pentru legumicultorii localnici. Aşadar, cultura pepenilor verzi în Kamciatka, a fost introdusă pentru prima dată, de colhozul „Stalin".

In anul trecut, în urma invitaţiei organizaţiilor locale, a vizitat peninsula Kamciatka, un grup de cercetători ştiinţifici de la un punct de sprijin din Dolmatonsk, regiunea Kurgansk. Ei au împărtăşit colhoznicilor metoda folosită în Ural în cultivarea plantelor care cer căldură şi anume aceea a călirii la temperatură scăzută şi în sol descoperit a seminţelor respective. Cercetătorii ştiinţifici au vizitat apoi numeroase colhozuri din regiune, printre care şi colhozul „Stalin". Aci au arătat, în mod practic, cum poate fi aplicată această interesantă metodă.

In primăvara acestui an colhoznicii din Kamciatka au vizitat, la rîndul lor ţinutul Dolmatonsk unde au studiat, la faţa locului, metoda cultivării culturilor sudice prin călirea seminţelor la frig.

Experienţa legumicultorilor din Ural s-a dovedit eficace şi în condiţiile climei aspre din valea rîului Kamciatka — raion agricol de bază în peninsula Kamciatka. Legumicultorii din colhozul „Stalin" au reuşit să cultive în cîmp fără sere, nu numai pepeni verzi ci zeci de hectare de roşii şi castraveţi. Şi totuşi în această regiune perioada în care nu sînt geruri este de numai două luni.

Un nou model de tractor

La uzina de tractoare din Harkov (Ucraina) a fost fabricat un model experimental de tractor remorcher cu roţi prevăzut cu motor Diesel de 90 CP. Această maşină universală poate fi folosită pentru muncile agricole şi poate ţine loc de autocamion.

Tractorul remorcher va efectua cu viteze sporite arături adînci, boronitul, însămînţatul cerealelor şi culturilor tehnice, culesul recoltei cu combină remorcată etc.

Noua maşină este prevăzută cu punţi antrenoare din faţă şi din spate, ceea ce îi asigură o înaltă carosabilitate. Cu viteza de pînă la 35 Km pe oră, tractorul remorcher va putea transporta în remorcă încărcături de 6—8 tone.

Oraş colhoznic

Recent, în colhozul „Drujba Narodov" din apropiere de Simferopol, regiunea Crimeea, a sosit un grup de arhitecţi care au prezentat spre a fi discutate larg de către colhoznici, proiectele elaborate de ei pentru reconstruirea satului Petrovka — centrul gospodăriei colhozului.

Colhoznicii au susţinut în unanimitate propunerea ca noua aşezare să aibă un caracter cît mai compact, pentru loturile de pe lîngă casă să se rezerve o suprafaţă minimă de teren. Aceasta va permite să se amenajeze mai bine aşezarea şi să se satisfacă cît mai deplin nevoile culturale şi de trai ale colhoznicilor. S-a hotărît să se construiască în special case cu un etaj, cu cîte două-patru apartamente, înzestrate cu tot confortul — electricitate, canalizare, încălzire centrală. Fiecare apartament va fi alcătuit din 3—4 camere. Proiectul prevede să se construiască 600 de apartamente.

In centrul aşezării se vor construi o casă de cultură, o şcoală-internat cu o capacitate de 520 locuri, un hotel, un restaurant, magazine, un scuar, un stadion. S-a planificat, de asemenea, construirea unei brutării, a unei frizerii şi a diferite ateliere. Străzile noii aşezări vor fi asfaltate, iluminate electric, împodobite cu alei de pomi fructiferi şi arbori decorativi.

Discutînd pe larg proiectele noii aşezări, colhoznicii au făcut o serie de propuneri preţioase. Lucrările de construcţie vor începe anul acesta şi vor dura 5—7 ani.

In R. Cehoslovacă

Dezvoltarea agriculturii în cursul celui de al treilea cincinal

Indeplinirea primului plan cincinal şi înfăptuirea unei mari părţi din obiectivele celui de al doilea care este în curs de realizare au asigurat o dezvoltare impetuoasă a R. Cehoslovace pe drumul construcţiei socialiste. Rezultate remarcabile s-au dobîndit atît în industrie, cît şi în agricultură, în creşterea nivelului material şi cultural al poporului.

Pe baza rezultatelor obţinute şi a necesităţilor de viitor, Partidul Comunist Cehoslovac a elaborat directivele pentru cel de al treilea plan cincinal (1961—1965) a cărui înfăptuire va asigura o şi mai mare dezvoltare a economiei naţionale şi ridicarea pe o treaptă şi mai înaltă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ce prevăd directivele celui de al treilea cincinal cehoslovac în domeniul agriculturii?

In prezent sectorul socialist de stat şi cooperatist cuprinde 80 la sută din terenul arabil. Sectorul socialist dispune de o puternică bază mecanizată. Aproape 50 la sută din totalul mijloacelor de mecanizare ale staţiunilor de maşini şi tractoare au fost vîndute, în două etape, cooperativelor agricole unice. Astfel, cooperativele au preluat 49,15 la sută din tractoarele cu roţi şi 25,4 la sută din tractoarele cu şenilă, 62 la sută din totalul maşinilor de treierat, aproape 51 la sută din totalul maşinilor de semănat, 57,36 la sută legătoare automate şi o serie de alte maşini şi unelte în valoare totală de 518 milioane coroane. In afară de aceasta, ţăranii cooperatori vor primi, încă în cursul acestui an, direct din uzinele producătoare: 10.623 tractoare, 4.454 legătoare automate şi 2.974 batoze.

In cadrul celui de al treilea cincinal se va pune un deosebit accent pe întărirea economico-organizatorică a cooperativelor unice de producţie şi a gospodăriilor agricole de stat, pentru ca ele să obţină producţii tot mai mari. Directivele prevăd ca volumul global al producţiei agricole să crească în anul 1965 cu cel puţin 21 la sută faţă de anul 1960. Acest lucru este deplin realizabil. Studiile făcute în 700—800 cooperative agricole unice au arătat că obiectivele propuse în cel de al treilea cincinal sînt realiste. S-a constatat astfel că 23 la sută din aceste cooperative au atins deja în prezent, în general, nivelul planificat pentru 1965.

In noul cincinal, investiţiile pentru agricultură se vor ridica la 40 miliarde de coroane. Agricultura va primi în total pînă în 1965 peste 124.000 tractoare. Aceasta va face ca în anul 1965 să revină 36 ha. de pămînt arabil la un tractor, 158 ha. la o combină de cereale şi 13 ha. de plante furajere la o combină furajeră.

O deosebită atenţie se va acorda lucrărilor de ameliorare a solului. Faţă de situaţia actuală, dozele medii de îngrăşăminte minerale vor fi dublate. Directivele prevăd de asemenea măsuri pentru creşterea şeptelului, sporirea producţiei de lapte etc.

Toate acestea vor duce, fără îndoială, la sporirea substanţială a producţiei agricole, care va asigura în acest fel creşterea consumului populaţiei, a nivelului general de viaţă, deci şi bunăstarea ţărănimii muncitoare din ţara prietenă.

R. P. D. Coreeană

400 DE NOI UZINE ELECTRICE SĂTEŞTI

In R.P.D. Coreeană folosesc în prezent electricitatea 49 la sută din gospodăriile ţărăneşti din ţară. Acum se desfăşoară în republică mişcarea întregului popor pentru electrificarea în următorii doi ani a tuturor satelor. In acest scop, numeroase cooperative agricole îşi construiesc mici uzine electrice. In ultimul timp, în trei provincii ale republicii — Hamghenul de sud, Ciangan şi Kanvon — s-au construit peste 400 de asemenea uzine electrice.

Se lucrează cu succes la radioficarea satelor şi la instalarea de linii telefonice în localităţile rurale. Pînă la sfîrşitul anului 1958 au fost radioficate 85 la sută din centrele administrative rurale şi s-au instalat posturi telefonice în 92 la sută din aceste centre.

In satele din Turcia

MIZERIE, FOAMETE, OBSCURANTISM

Satul turc se află într-o stare deplorabilă. Ruina agriculturii şi mizeria ţărănimii se accentuează tot mai mult.

Situaţia din agricultură s-a înrăutăţit şi mai mult în ultimul timp, datorită unor măsuri ale guvernului. Prin stabilirea unui nivel redus al preţurilor la achiziţiile de produse agricole s-a creat un mare decalaj între aceste preţuri şi cele ale mărfurilor industriale care sînt în continuă creştere.

Alarmat de aceste stări de lucruri — relevate şi de un voluminos raport al Comisiei O.N.U. pentru problemele agricole — ziarul turc „Ulus" scrie:

„Ţara noastră se află în faţa a două primejdii: transformarea pămîntului fertil în deşert şi foamete".

Lipsa de pămînt (marile proprietăţi funciare deţin 70 la sută din terenurile arabile) face ca exodul ţăranilor spre oraş să crească continuu. In ultimele luni, zeci de mii de ţărani din Anatolia au venit la Istambul în căutarea de lucru. Ziarul „Akşam", arată că numai într-o lună s-au prezentat la birourile de angajări 67.000 de persoane; 80 la sută din ţăranii care părăsesc satele nu găsesc de lucru nici la oraş. Ei sînt nevoiţi să trăiască sub cerul liber şi să cerşească.

Iată cum descrie publicistul turc Ismet Külu viaţa acestora: „...Incercaţi să faceţi o plimbare noaptea pe la periferiile Ankarei, Izmirului sau Istambulului. Vă veţi împiedica de oameni care dorm de-a valma, de-a dreptul pe pămînt, înveliţi cu hainele lor peticite. In cursul zilei îi veţi putea vedea cărînd saci în port, săpînd şanţuri, aşteptînd pe la porţile fabricilor în speranţa ivirii unei munci ocazionale. Aceştia sînt oamenii care şi-au părăsit satul".

Ce au lăsat ei în urmă? Răspunsul îl dă Ali Karakurt, corespondent al ziarului „Yeni Istambul" care vizitînd partea de răsărit a ţării a scris o serie de reportaje despre satul turc. El arată, de pildă, că în Valea Muş oamenii trăiesc în sate subterane, asemenea unor cîrtiţe. Ei aproape nu ştiu ce este încălţămintea, petrolul, săpunul. Ţăranii n-au auzit de radio, cinematograf sau post sanitar. In 16.000 sate nu există în general localuri de şcoală, 70 la sută din întreaga populaţie fiind analfabetă. Bagajul de cuvinte al ţăranilor este extrem de redus, ei sînt sub puternice influenţe mistice. Femeia este tratată ca un animal...

★

Ruina agriculturii se integrează în greutăţile în care se zbate întreaga economie naţională a Turciei, ca urmare a politicii cursei înarmărilor, pe care o duce guvernul turc. Cheltuielile militare excesive fac ca bugetul statului să fie deficitar, ca sumele uriaşe înghiţite de construirea de aerodromuri şi cazărmi, manevre şi întreţinerea unei armate de 500.000 oameni să nu mai permită investiţii pentru dezvoltarea industriei şi agriculturii, pentru îmbunătăţirea traiului maselor muncitoare.

Iată de ce poporul turc se pronunţă împotriva politicii militariste a guvernanţilor, politică care e contrară intereselor păcii şi colaborării internaţionale.

N. A.

Din experienţa agriculturii R. P. Bulgaria

ÎNGRIJIREA VIŢEILOR LA FRIG

Pe pajiştea întinsă a cooperativei agricole de muncă „Dimităr Condor" din apropiere de Varna, pasc în plină libertate vreo 140 de juncani bine îngrijiţi. Iţi bucură privirea admirînd aceste animale pline de vioiciune cu pielea roşcată, de rasă bună.

De îngrijitorii viţeilor se apropie brigadiera Vesca Marinova. Ea mîngîie cîteva dintre animale, apoi se adresează îngrijitorilor:

— Vedeţi cît sînt de frumoşi? Aproape toată iarna i-am ţinut afară, în grajduri descoperite. La 19 decembrie, înainte de a începe frigul, am spart scîndurile ferestrelor dinspre miază-noapte şi răsărit, am scos uşile şi am lăsat viţeii în frig, în grajdurile deschise. I-am lăsat să-şi aleagă singuri locul unde să mănînce şi să doarmă. I-am dezlegat şi i-am lăsat în voia lor. Nu existau încă şoproane protectoare şi curte împrejmuită necesare pentru îngrijirea la frig a viţeilor. Şi, cu toate astea, rezultatul este bun şi nimeni nu ne poate face să ne întoarcem la vechiul obicei.

Străbatem o vale şi iată-ne ajunşi la grajdul viţeilor. Ceea ce ne atrage în primul rînd privirea, este stratul gros al culcuşului care acoperă toată duşumeaua. Grăjdarul Dobri Iliev ne spune că duşumeaua nu se mătură. In fiecare dimineaţă, după ce viţeii sînt scoşi afară, îngrijitorii aştern peste culcuşul vechi un strat de paie uscate. In felul acesta pe duşumea s-a făcut o saltea groasă de vreo 70 de centimetri, care constituie un culcuş bun, moale şi cald pentru tinerele animale. Seara, viţeii sînt adunaţi în grajd, mănîncă singuri şi liberi în iesle apoi se culcă cuminţi tocmai în mijlocul grajdului, lipiţi unii de spatele celorlalţi.

In felul acesta sînt îngrijiţi nu numai viţeii de peste 6 luni, dar şi cei mai tineri. In iarna asta nu s-a îmbolnăvit nici unul dintre ei.

Vreţi să ştiţi care sînt primele foloase ale îngrijirii libere şi la rece? In primul rînd viţeii au poftă de mîncare şi se îngraşă mai bine în comparaţie cu perioada de timp cînd erau îngrijiţi după vechiul obicei. In plus prin această metodă se dobîndesc însemnate economii de nutreţuri. Ei primesc acum cu 30 la sută mai puţin lapte şi mănîncă cu plăcere furajul pe care înainte îl respingeau. In timp ce în ianuarie 1958 după vechiul sistem de îngrijire, viţeii cîştigau în medie un spor de 438 grame pe zi, acum, în ianuarie, ei au cîştigat în medie un spor de 760 grame, iar în februarie 840 grame. Kilogramul de creştere în greutate în ianuarie-februarie-martie anul 1958 a costat gospodăria în jurul a 15 leva, în ianuarie el a fost de 26,03 leva — pe cînd anul acesta (1959 — n. n.) costul creşterii în greutate per kilogram este de 13,32 leva. Folosul se vede de la sine. Ingrijirea este mai lesnicioasă, mai ieftină, starea animalelor este mai mulţumitoare.

Văzînd aceste foloase, toţi membrii cooperativelor agricole de muncă din acest sat au început să îngrijească viţeii după noul sistem. Ei nu au nevoie să fie convinşi, deoarece exemplul bun vorbeşte de la sine.

E. DECALO

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".